

~
J 1978

5400

TN

1971

29

CE

2

1978

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جمهوری اسلامی ایران

وزارت معادن و فلزات

سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور

اداره کل معادن و فلزات استان چهارمحال و بختیاری

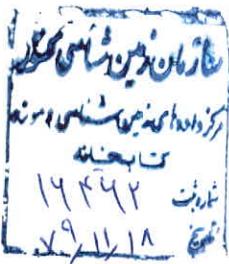
گزارش طرح پیجویی و اکتشاف مواد معدنی

۴۰۷۰۲۵۳۵

پروژه پی‌جوی منابع دولومیت

چفاخور شهرگرد

کد ۱۲

مشاور

جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان

چکیده

مناطق تحت پوشش طرح «پی جوئی منابع دولومیت چغاخور شهرکرد» واقع در جنوب غرب شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری بخش کوچکی از زون ساختاری زاگرس (زاگرس مرتفع و یا رورانده) را تشکیل می‌دهند. سازندها و واحدهای سنگ - چینه‌ای متعددی با قدمت‌های مختلف در این محدوده به چشم می‌خورد که بعضاً دارای واحدهای دولومیتی هستند.

با عنایت به اهمیت و کاربرد دولومیت بعنوان منابعی برای تأمین بخشی از مواد اولیه مورد نیاز صنایعی همچون شیشه، سرامیک، کاشی، فولادسازی، نسوز و ... و نیاز روزافزون کشور به این ماده، شناسایی و مطالعه ذخایر اقتصادی این کانه در دستور کار اداره کل معادن و فلزات استان چهارمحال و بختیاری قرار گرفت.

در راستای اجرای مناد قرارداد طرح مذکور برنامه زمانبندی و نحوه اجرای طرح در قالب دو فاز مطالعاتی و اجرایی توسط مرکز تخصصی آب، خاک و معدن جهاد دانشگاهی صنعتی اصفهان پیش‌بینی و به مرحله اجرا در آمد.

در بخش اول در قالب یک فاز مطالعاتی به مطالعه و بررسی دولومیت شامل چگونگی تشکیل، مدل‌های تشکیل، کاربرد و موارد مصرف آن از منابع فارسی، لاتین و شبکه اطلاع‌رسانی جهانی (اینترنت) پرداخته شد. با مطالعه مدارک، اطلاعات و گزارش‌های موجود و نیز نقشه‌های زمین‌شناسی و توپوگرافی مناطقی که علاوه بر موارد پیشنهادی کارفرمای محترم می‌توانستند خاستگاه این ماده معدنی باشند شناسایی و موقعیت آنها روی نقشه‌های زمین‌شناسی و توپوگرافی موجود مشخص گردید.

در بخش دوم در قالب یک فاز اجرایی کلیه مناطق مشخص شده در روی نقشه‌های موجود واقع در سه محدوده چاله خشک و چاله‌تر، آوردگان و خدرآباد مورد بازدید و بررسی‌های زمین‌شناسی و سنگ‌شناسی قرار گرفت. ده پتانسیل در محدوده‌های سه‌گانه فوق‌الذکر و یک پتانسیل در خارج از محدوده مطالعاتی انتخاب و نسبت به برداشت ۱۰۰ نمونه در راستای

پروفیل‌های نمونه برداری به روش متروکمپاس اقدام شد که محل‌های نمونه برداری بر روی نقشه زمین‌شناسی موجود مشخص شده‌اند، سپس نمونه‌های برداشت شده بروش XRF و برای اکسیدهای CaO و MgO ، Fe_2O_3 ، SiO_2 ، Al_2O_3 مورد تجزیه قرار گرفتند. در نهایت با تلفیق اطلاعات حاصله و نتیجه‌گیری بر مبنای نتایج بدست آمده از کلیه مطالعات انجام گرفته نسبت به محاسبه ذخیره، چگونگی شرایط استخراج و بهره‌برداری و امکانات دستیابی اقدام شد. آنچه در فصول آینده از نظر می‌گذرد در برگزیده اهداف و کلیه فعالیت‌های انجام گرفته در دو فاز مطالعاتی و اجرایی خواهد بود.

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
	بخش اول: فاز مطالعاتی
	فصل اول: خواص فیزیکی، کانی شناسی، شیمیایی و ویژگیهای زمین شناسی
۳	۱-۱) مشخصات عمومی دولومیت
۵	۲-۱) بافت های دولومیت
۷	۳-۱) مدل های دولومیتی شدن
۹	۱-۳-۱) محیط های تبخیری یا سبخا
۱۱	۲-۳-۱) محیط های دریاچه ای فوق اشباع
۱۱	۳-۳-۱) دولومیتی شدن Seepage - Reflux
۱۱	۴-۳-۱) محیط اختلاط آب دریا و آب سطحی یا دورگ
۱۲	۵-۳-۱) دولومیت زاپی آب دریایی
۱۳	۶-۳-۱) دولومیتی شدن در محیط تدفینی
۱۵	۴-۱) کاربرد دولومیت
۱۷	۵-۱) موارد مصرف دولومیت در ایران
۱۷	۱-۵-۱) صنایع شیشه سازی
۱۷	۲-۵-۱) صنایع کاشی
۱۷	۳-۵-۱) صنایع تولید فرآورده های نسوز
۱۸	۶-۱) منابع دولومیت ایران
۱۸	۱-۶-۱) معادن دولومیت کشور

صفحه

عنوان

	بخش دوم: فاز اجرایی
	فصل دوم: موقعیت جغرافیائی، طبیعی و زمین شناسی
۲۶	۱-۲) موقعیت جغرافیائی، طبیعی و راههای دسترسی
۲۷	۲-۲) زمین شناسی عمومی
۲۷	۱-۲-۲) زمین ریخت شناسی
۲۸	۲-۲-۲) سنگ - چینه شناسی
۳۲	۳-۲-۲) موقعیت زمین شناسی و زمین ساختی منطقه
	فصل سوم: پی جوئی و اکتشاف مفدماتی منابع دولومیت
۳۴	۱-۳) پی جوئی منابع دولومیت
۳۴	۱-۱-۳) محدوده چاله خشک و چاله تر
۳۶	۲-۱-۳) محدوده آوردگان (خدرآباد)
۳۶	۳-۱-۳) محدوده خدرآباد (سولقان)
۴۰	۲-۳) نمونه برداری از منابع دولومیت
۴۱	۱-۲-۳) محدوده چاله خشک و چاله تر
۴۶	۲-۲-۳) محدوده آوردگان (خدرآباد)
۴۸	۳-۲-۳) محدوده خدرآباد (سولقان)
	فصل چهارم: خلاصه و نتیجه گیری
۵۲	۱-۴) خلاصه و نتیجه گیری
۵۴	۲-۴) شیوه استخراج و بهره برداری
۵۹	فصل پنجم: منابع و مأخذ
۶۱	فصل ششم: ضمائم

بخش اول

فاز مطالعاتی

فصل اول

خواص فیزیکی، گانی شناسی،

شیمیائی و ویژگیهای زمین شناسی

۱-۱) مشخصات عمومی دولومیت

مقدمه

مسائل زیادی راجع به طرز تشکیل کانی و سنگهای دولومیتی وجود دارد. اهمیت این کانی کربناته در زمین شناسی جدا از کاربردهای صنعتی، بدلیل خاصیت میزبان بودن این قبیل سنگها است بطوریکه مهمترین سنگ میزبان کانسارهای سرب و روی و نیز سنگ مخزن نهشته های نفت و گاز می باشند. بایستی توجه داشت بدلیل اینکه واژه دولومیت بعنوان نام کانی نیز مورد استفاده قرار می گیرد از سوی برخی از محققین پیشنهاد شده است که از واژه دولوستون برای نام سنگ استفاده شود اما معمولاً این واژه (دولومیت) هم برای سنگ و هم برای کانی کاربرد دارد.

الف) تاریخچه نامگذاری: دولومیت نخستین بار توسط زمین شناس فرانسوی بنام دولومیه (Dolomieu) در سال ۱۷۹۹ میلادی بصورت یک کانه مجزا معرفی گردید که به افتخار وی منطبقه کوههای تیرول (Tyrol) جنوبی را که شامل مقادیر زیادی از این نوع کانی بود دولومیت نامیده شد.

ب) ترکیب شیمیایی: دولومیت کربنات مضاعف کلسیم و منیزیم با فرمول شیمیایی $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ بوده که ترکیب شیمیایی آن عبارتند از:

$$\text{MgO} = 21/7\%$$

$$\text{CaO} = 30\%$$

$$\text{CO}_2 = 47/9\%$$

ج) سیستم تبلور: این کانی در سیستم های هگزاگونال و تری گونال (کلاسه رومبوئدریک) دیده شده است.

د) اگرگات: شکری، دانه ای، کلیه ای، گلوله ای و گاهی منبخلخل

ه) شکستگی: صدفی.

و) رنگ: نیمه سفید، سفید مایل به خاکستری، زرد قهوه ای و گاهی سبز و یا سیاه.

ز) خط اثر (رنگ خاکه): سفید

ح) جلا: شیشه‌ای پاک

ط) سختی: ۴-۳/۵ درجه در مقیاس موهس

ی) وزن مخصوص: $2/8-3/0 \text{ gr/cm}^3$

ک) کانی‌های همراه: کلسیت، پیریت، کالکوپیریت، اسفالریت، مارکاسیت، گالن، فلوریت، سلسنتین، ژپس، باریت، سیدریت و کوارتز

ل) سایر خصوصیات: در مقابل فوتک ذوب نمی‌گردد، شعله را نارنجی می‌کند، اسیدکلریدریک سرد بر آن بی اثر است، اندازه بلورها تا حدود ۲ میلی‌متر می‌رسد و خاصیت خرد شونده‌گی دارد. ناخالصی بصورت ایزومورف آهن، منگنز، روی، نیکل، کبالت، مواد نفتی و ... وجود دارد.

دولومیتها تقریباً در شرایط زمین‌شناسی و فیزیوگرافی تشکیل سنگ آهکها بوجود می‌آیند. رنگ آمیزی یکی از روشهای رایج برای تشخیص دولومیت از کلسیت در مقاطع نازک است. جدول زیر رنگ آمیزی و تغییرات رنگ کانیهای کربناته توسط محلولهای آلزاین رد-اس و فروسیانید پتاسیم را نشان می‌دهد (Mc kenzie, 1989).

ترکیبی از هر دو	فروسیانید پتاسیم	آلزاین رد-اس	کانی
صورتی تانارنجی	-	صورتی تانارنجی	کلسیت
-	-	-	دولومیت
فیروزه‌ای کم‌رنگ تا پررنگ یا سبز	فیروزه‌ای پررنگ	خیلی کم رنگ می‌گیرد	دولومیت آهنگار

معیارهای دیگری که می‌تواند مورد استفاده واقع شود عبارتند از، شکل بلوری منظم.

ساختمان منطقه‌ای و ماکل (Blatt, 1982).

جانشینی کانی کلسیت (CaCO_3) توسط دولومیت و رسوب آن ممکن است همزمان با

رسوبگذاری و در طی مراحل اولیه دیاژنرزخ دهد که به دولومیتی شدن سن ژنتیک معروف است و یا در طی زمان بعد از رسوبگذاری، معمولاً بعد از مرحلهٔ سیمانی شدن، که در طی دفن (Burial) رخ می‌دهد و به آن دولومیتی شدن اپی ژنتیک می‌گویند (Tucker, 1991). اصطلاح دولومیت اولیه اغلب برای رسوب مستقیم دولومیت از آب دریا و دریاچه بکار برده می‌شود ولی در حقیقت بلوغ دولومیت توسط جانشینی کربناتهای اولیه رخ می‌دهد. دولومیتی که جانشین کلسیت می‌شود باعث از بین رفتن بافت اولیه بصورت انتخابی یا فراگیرنده می‌شود. فرآیند دولومیتی شدن به تبلور مجدد در مقیاس وسیع نیاز دارد. محصول نهایی این فرآیند یک بافت گرانوبلاستیک است. تبلور مجدد موجب تشکیل دولومیت بلورین دانه متوسط تا دانه درشت موزائیکی می‌شود بطوریکه بسیاری از بلورهای دولومیتی شده ممکن است شکل یوهدرالی داشته باشند.

۱-۲) بافت‌های دولومیت

آقایان Gergg و Sibley در سال ۱۹۸۴ میلادی بافت‌های دولومیتی را مجموعاً به دو دسته دولومیت‌های ایدئوتوپیک (بلورهای ساب هدرال تا یوهدرال رومبوئدری) و دولومیت‌های گزنوتوپیک (بلورهای ان هدرال) تقسیم بندی کردند شکل (۱-۱). براساس تقسیم بندی یاد شده بافت دولومیت‌های مختلف عبارتند از:

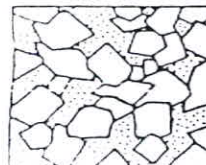
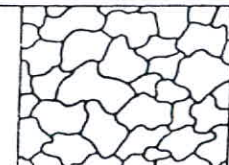
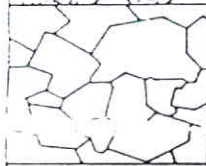

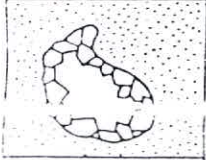

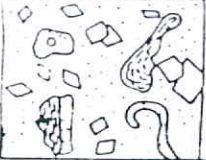
الف) Idiopathic - E (یوهدرال)، تقریباً همه بلورهای دولومیتی لوزی شکل هستند. فضای بین بلورها یا بصورت خالی و متخلخل بوده یا ممکن است توسط سایر کانیها پر شده باشد.

ب) Idiopathic - S (ساب هدرال)، بلورهای دولومیت ساب هدرال تا یوهدرال توسط فریبدمن (۱۹۶۵) بعنوان بافت Hypidiotopic منظور شده است. در این نوع بافت دولومیت‌ها عمدتاً با تخلخل کم و با سطوح کریستالی بعضاً مسطح می‌باشند.

ج) Idiopathic - C، بافتی است که در آن بلورهای دولومیت یوهدرال در حفرات بزرگ قرار دارند. گاهی اوقات رشد بلورها بنحوی است که حفره را کاملاً پر می‌کند. در اثر تبلور بلورهای لوزی شکل دولومیت، ساب هدرال می‌گردد.

Idiotopic Dolomite- Rhombic shaped euhedral to subhedral crystals.

Xenotopic Dolomite- Nonrhombic, usually anhedral crystals.

	<p>Idiotopic-E (Euhedral), almost all dolomite crystals are euhedral rhombs; crystal-supported with intercrystalline area filled by another mineral or porous (as in sucrose texture).</p>		<p>Xenotopic-A (Anhedral), tightly packed anhedral dolomite crystals with mostly curved, lobate, serrated, indistinct or otherwise irregular intercrystalline boundaries. Preserved crystal-face junctions are rare and crystals often have undulatory extinction in cross-polarized light.</p>
	<p>Idiotopic-S (Subhedral), subhedral to anhedral dolomite crystals with low porosity and/or low, intercrystalline matrix; straight, compromise boundaries are common and many of the crystals have preserved crystal faces.</p>		<p>Xenotopic-C (Cement)- pore lining saddle-shaped or baroque dolomite crystals characterized by acicular-like terminations. Not observed in thin section, and sweeping extinction in cross-polarized light.</p>
	<p>Idiotopic-C (Cement), euhedral dolomite crystals lining large pores and vugs or surrounding patches of another mineral such as gypsum or calcite.</p>		<p>Xenotopic-P (Porphyrotopic), single anhedral dolomite crystals or patches of anhedral dolomite crystals floating in a limestone matrix. The dolomite crystals usually have undulatory extinction in cross-polarized light.</p>
	<p>Idiotopic-P (Porphyrotopic), euhedral dolomite crystals floating in a limestone matrix. The crystals are matrix-supported rather than crystal-supported.</p>		

(Gregg Sibley, 1984) شکل ۱-۱: طبقه‌بندی بافت‌های دولومیتی

د) Idiopathic - P (پورفیروتوپیک)، در این بافت بلورهای لوزی شکل دولومیت که بعضاً بافت منطقه‌ای دارند در یک زمینه میکریتی قرار می‌گیرند، مانند آهک‌های میکریتی دولومیت‌دار.

ه) Xenotopic - A، شامل بلورهای دولومیت ان‌هدرال با حاشیه منحنی شکل، فضای خالی بین بلورها معمولاً وجود ندارد.

و) Xenotopic - C، دولومیت‌های پرکننده فضای خالی شامل Boroque با دولومیت‌های زین اسبی هستند. این نوع دولومیت بلورهای درشت دانه خمیده با خاموشی موجی شکل را تشکیل می‌دهند. Zenger (۱۹۸۱) خاطر نشان کرد این دولومیت‌ها در اثر تبلور دوباره و یا توسط فرآیند جانشینی دولومیت‌ها در دمای بالاتر از ۹۰ درجه سانتیگراد تشکیل می‌شوند. این نوع کانی دولومیت معمولاً معرف ورود سیالات کانه‌دار یا نفتی به داخل حوزه کربناته می‌باشد.

ز) Xenotopic-p، شامل کانی‌های منفرد دولومیتی ان‌هدرال در زمینه میکریتی می‌باشد.

دولومیت‌های نوع P و E از نوع دولومیتی شدن ناقص می‌باشد.

دولومیتی شدن ناقص موجب تشکیل یک سنگ خال‌دار می‌شود که به توسط توزیع تکه‌های پراکنده‌ای از دولومیت در سنگ مشخص می‌گردد. ظاهر خال‌دار سنگ در سطح هوازده یا خرد شده به خوبی نمایان است. نواحی دولومیتی شده در اینگونه سنگها شکل بسیار نامنظمی داشته و در بعضی موارد یک شبکه بهم پیوسته‌ای را تشکیل می‌دهد. اشکال خال‌دار را نتیجه دولومیتی شدن بر اثر مهاجرت محلول‌های منیزیم‌دار در داخل سنگ می‌دانند. خال‌دار شدن سنگ در حقیقت نشانی از دولومیتی شدن ناقص است. بنابراین اشکال آن ممکن است بازتاب کنترل بعضی از ساختمان‌های قبلی موجود در سنگ آهک باشد.

۱-۳) مدل‌های دولومیتی شدن

دولومیت در سنگهای همه دوره‌های زمین‌شناسی یافت می‌شود اما این دسته از سنگها در دوران اول یا پیش از آن فراوانترند. لایه‌های دولومیتی به ضخامت یک فوت یا چندین متر ممکن است با لایه‌های سنگ آهک بصورت بین لایه‌ای قرار گیرد. در برخی موارد، مرز بین کلسیت و

دولومیت را سطوح چینه‌ای قطع می‌کنند. گاهی اوقات توزیع دولومیتها ظاهراً توسط ساختمانهایی نظیر گسلها و یا چین‌ها کنترل می‌شود. دولومیت اغلب بطور جانبی تدریجاً به سنگ آهک تبدیل می‌شود. این نوع تغییرات رخساره‌ای نیز ممکن است کاملاً مشخص باشد. امروزه دولومیت به مقیاس وسیعی تشکیل نمی‌شود. بعضی از محققان این مسئله را بعنوان دلیلی بر اینکه دولومیت یک رخساره اپی ژنتیکی است، در نظر گرفته‌اند. دولومیت‌های عهد حاضر در پهنه‌های بالای جزر و مدی در خلیج فلوریدا، باهاما و سبخاهای خلیج فارس یافت می‌شود. هرچند که گسترش دولومیت‌های عهد حاضر حجم ناچیزی دارند، لیکن اطلاعات بدست آمده از دولومیت‌های دانه ریز و لامینه‌ای دوره‌های گذشته زمین‌شناسی مبین تشکیل آنها در نواحی گرمسیری، محیط‌های خشک و نیمه خشک و معمولاً در مردابهای جزر و مدی می‌باشند. اما نحوه تشکیل دولومیت‌های توده‌ای با ضخامت زیاد، گسترش وسیع و فرم بلورین هنوز ناشناخته است. بنابراین ارائه مدل و مدل‌هایی که بیانگر تمام شرایط تشکیل این کانی و سنگ‌های حاصله باشد اهمیت فراوانی در اکتشاف و ردیابی دیاژنزی محیط‌های رسوبی کربناته دارد.

منشأ دولومیت بحث‌های فراوانی به‌مراه داشته است و نوشته‌های متعددی در این باره وجود دارد. یکی از علل مبهم بودن مسائل مربوط به دولومیت عدم تشکیل آن در محیط‌های حال حاضر (بغیر از محیط‌های سطحی تبخیری و نیز سنتر آزمایشگاهی) در شرایط درجه حرارت پائین است. نسبت مولکولی Mg به Ca در آب دریا برابر ۵ به ۲ است و دولومیت نه تنها در این محیط پایدار است بلکه آب دریا نسبت به این کانی اشباع است. با این حال رسوبات دریایی جدید مقادیری بسیار کم رسوبات دولومیتی دارند. در حالیکه این کانی قسمت اعظم کربنات‌های دوران اول را تشکیل می‌دهد، با وجود اشباع شدگی آب دریا نسبت به دولومیت عدم تشکیل این کانی بطور وسیع به عوامل Kinetic بستگی دارد (فاکتورهای نظیر کاتالیزورها، درجه حرارت و تمرکز یونی که در سرعت واکنش تأثیر دارند مجموعاً به اثرات Kinetic می‌رسوند).

عوامل بازدارنده تشکیل دولومیت در آب دریا، قدرت یونی بالای آب دریا، رسوبگذاری سریع $CaCO_3$ و هیدراته شدن Mg می‌باشند. به دلیل اینکه Mg قابلیت هیدراسیون بالایی نسبت

Ca دارد و در محیطهای دریایی به میزان کم برای دولومیتی کردن کربناتها وجود دارد. هیدراته شدن یون Mg در حرارتهای کمتر اتفاق افتاده و در نتیجه ورود یون Mg به ساختمان کربنات در حال تشکیل آسانتر است (Machel & Mountjoy, 1986).

یون Mg با اتصال به یون CO_3 در محیطهایی که یون CO_3 بیشتر از HCO_3 است موجب تشکیل دولومیت می‌گردد. بنابراین در محیطهای دریایی این فرآیند عملی نیست و کمبود CO_3 باعث حفظ یونهای هیدراته Mg می‌شود. در اثر اختلاط آبهای سطحی با آب دریا فعالیت یونی در آب دریا کاهش یافته و شرایط مطلوب رسوبگذاری دولومیت مهیا می‌باشد.

این اختلاط باعث تغییر تمرکز یون SO_4 که علل بازدارنده تشکیل دولومیت است می‌گردد (Kastner, 1981). احیاء SO_4 توسط باکتریها نیز موجب تشکیل شرایط مناسب جهت شکل‌گیری دولومیت می‌شود.

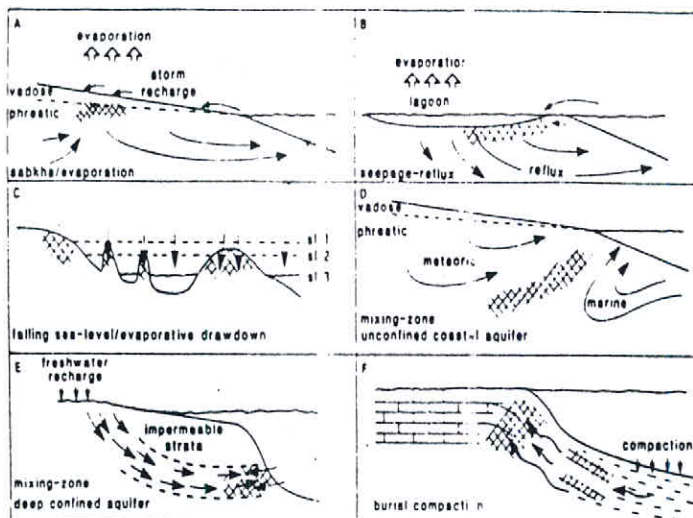
بنظر می‌رسد که جانشین کانی کلسیت توسط دولومیت مستلزم کاهش حجمی به نسبت ۱۰۰ به ۸۸ بوده که این عامل با افزایش تخلخل همراه است.

در زیر انواع مدل‌های مهم دولومیتی شدن شرح داده می‌شود. اشکال ۱-۲ و ۱-۳ مدل‌های موجود دولومیتی شدن را نشان می‌دهد.

۱-۳-۱) محیطهای تبخیری یا بسخا

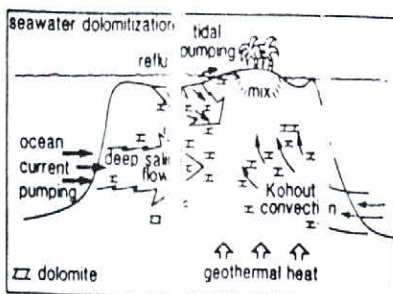
بیشتر دولومیت‌هایی که در عهد حاضر تشکیل می‌شوند در محیطهای تبخیری قرار دارند. (مانند رسوبات جزر و مدی باهاما، فلوریدا و خلیج فارس). این دولومیت‌ها غنی از کلسیم بوده و از نظر ساختمان کریستال نامنظم هستند. این دولومیت‌ها دانه ریز بوده (۱ میکرون) ولی اندازه آنها دور از ساحل به ۲ تا ۳ میکرون می‌رسد. درجه حرارت تشکیل برای آنها براساس داده‌های ایزوتوپی بین ۳۴ تا ۴۹ درجه سانتیگراد است (McKenzie 1989). نسبت Mg/Ca در سیالات بین دانه‌ای با افزایش رسوب آراگونیت، ژئیس و انیدریت بالا می‌رود و Protodolomite رسوب می‌کند. در رخداد زمین‌شناسی بسیاری از دولومیت‌های ریزدانه شاهدهی برای رسوب Pertidal هستند و

شکل ۱-۲: مدل‌های دولومیتی شدن - مکانیسم مختلف حرکت سیالات دولومیت کننده

در سرتاسر رسوبات را نشان می‌دهد (Tucker, wright, 1990)

شکل ۱-۳: مدل دولومیتی شدن توسط آب دریا (Sea water)، تمام راندهای پمپ

آب دریا به پلاتفرم کربناته دیده می‌شود (Tucker, wright 1990)

احتمالاً در اثر تبخیر و رسوب مستقیم دولومیت تشکیل شده‌اند. اینگونه دولومیت‌ها ساخت‌های رسوبی را بخوبی نشان می‌دهند.

۱-۳-۲) محیط‌های دریاچه‌ای فوق‌اشباع

دولومیت در اینگونه محیط‌ها بنظر می‌رسد بصورت مستقیم در اثر بالا بودن نسبت Mg/Ca و نیز قلیایی بودن محیط رسوب می‌کند. تبخیر در این محیط‌ها فوق‌العاده بالا می‌باشد. نمونه اینگونه دولومیتی شدن دریاچه ویکتوریا در استرالیا می‌باشد.

۱-۳-۳) Seepage - Reflux شدن دولومیتی

در اثر تبخیر آب دریا در محیط‌های لاگونی و یا Tidal flat و سبخاها نسبت Mg/Ca افزایش می‌یابد و با پائین رفتن آب و گذشتن آن از رسوبات فرآیند دولومیتی شدن صورت می‌گیرد (Tucker, 1991). متأسفانه مثال‌های با مقیاس بزرگ برای این مدل موجود نیست اما این مدل برای تشکیل دولومیت‌های نزدیک سکناس‌های تبخیری کاربرد دارد (مثل حوضه زحشتاین پرمین بالایی در شمال غرب اروپا).

دولومیتی شدن در این محیط بستگی به غنی بودن محلول‌هایی از Mg و نیز اشباع شدگی در حد رسوبگذاری ژپس دارد. این قبیل دولومیت‌ها دارای نسبت تمرکز بالای عناصر و ایزوتوپ‌های سنگین بوده و در محیطی شبیه سبخا تشکیل می‌شوند. دولومیتی شدن رخساره‌های Intratidal در زیر این محیط‌ها با حرکت محلول‌های غنی از Mg بطرف پائین صورت می‌گیرد.

۱-۳-۴) محیط اختلاط آب دریا و آب سطحی (Mixing) یا دورگ

این یکی از مدل‌هایی است که برای تشکیل دولومیت بیشتر از آن استفاده شده و برای دولومیتی شدن نزدیک به سطح آهک‌هایی که ارتباطی با تبخیرها ندارند مورد استفاده قرار می‌گیرد. همانطور که قبلاً اشاره شد آب دریا نسبت به دولومیت اشباع است اما بخاطر عوامل

بازدارنده دولومیت تشکیل نمی‌گردد.

این مدل براساس جایگزینی CaCO_3 توسط $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ در آبهای است که نسبت به CaCO_3 حالت غیراشباعی و نسبت به $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ حالت اشباع دارند.

در این مدل از اختلاط آب دریا که نسبت Mg/Ca برابر $5/2$ داشته با آبهای سطحی استفاده شده است. قدرت یونی آب دریا در اینجا کاهش یافته در حالیکه نسبت Mg/Ca ثابت می‌ماند و بنابراین موانع ترمودینامیکی تشکیل دولومیت از بین می‌رود. بدیع‌الزمانی (۱۹۷۳) طبق داده‌های ترمودینامیکی به این نتیجه رسید که آب دریا و آبهای سطحی مستقلاً قادر به ایجاد دولومیت نبوده ولی اختلاط این دو به نسبت‌های معین قادر به تغییر CaCO_3 به فاز $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ است. اشباع نبودن این اختلاط نسبت به CaCO_3 و اشباع شدگی این محلولها نسبت به $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ اساس مدل دورگ می‌باشد. در این مدل یون Mg از آب دریا مشتق شده و نسبت Mg/Ca بالای یک است. علت اینکه فرضیه دولومیتی شدن توسط مکانیسم دورگ عمومی شده این است که دولومیتی شدن توسط این مکانیسم با رسوبگذاری تبخیریها همراه نیست. بنظر می‌رسد که رخساره‌های Subtidal تحت تأثیر این مکانیسم دولومیتی شده باشند. ضمناً بیشتر ویژگیهای ژئوشیمیایی ایندسته از رسوبات نظیر تمرکز پائین Sr و Na و نیز ایزوتوپ‌های سبک با این مدل قابل توجیه هستند.

یکی از مسائل عمده در تشکیل دولومیت‌های مکانیسم دورگ فقدان معادل‌های جدید می‌باشد. بدین معنی که در محیط‌های اختلاط امروزی دولومیت تشکیل نشده است.

۱-۳-۵) دولومیت‌زایی آب دریایی (Seawater Dolomitization)

در بیشتر محیط‌هایی که بحث شد منبع یون Mg آب دریا بوده و عوامل بازدارنده تشکیل دولومیت توسط تغییر شرایط یونی آب دریا و نیز با تبخیر آن از بین می‌رفت. در این مدلها مکانیسم حرکت محلولها را برای دولومیتی شدن ضروری می‌دانند. Land (۱۹۸۵) پیشنهاد کرد آب دریا به تنهایی یا کمی تغییر در صورتی که عامل حمل Mg در این محیط موجود باشد قادر به

تشکیل دولومیت است.

Kastner (۱۹۸۱) پیشنهاد نمود اگر میزان یون SO_4 پائین برود دولومیتی شدن توسط آب دریا امکان پذیر است. یون SO_4 توسط فعالیت میکروارگانیسم ها احیاء می شود. مکانیسم دیگری که آب دریا را بداخل رسوبات حرکت می دهد تغییرات سطوح آب دریاست. حرکت سیال بداخل زون اختلاط آب دریا و آب جوی از چرخش آب بین ذره‌ای و مناطق Phreatic دریایی مجاور سرچشمه می گیرد.

Lumsden (۱۹۸۸) اشاره می کند که این دولومیتها در زمان دیاژنز اولیه از آب دریا تشکیل می شوند و منشأ آلی دارند. تشکیل دولومیت‌های ارگانوژنیک به ناحیه‌ای که دارای میزان بالای مواد آلی است (رسوبات حاشیه فاره‌ها و همی بلاژیک در سکانس های عمیق) نسبت داده می شوند. Compton (۱۹۷۱) برای این قبیل دولومیت‌ها واژه ارگانوژنیک را بکار برد و این بدلیل وجود کربن وارد شده به ساختمان دولومیت (حاصل تخمیر مواد آلی توسط باکتریها) می باشد. این دولومیت‌ها معمولاً غنی از آهن هستند.

۱-۳-۶) دولومیتی شدن در محیط تدفینی

شواهد زیادی برای دولومیتی شدن و تشکیل دولومیت در محیط های تدفینی وجود دارد. برای اینکه تمام دولومیتی شدن در عمق تدفین صورت می گیرد یا نه مسئله مورد سؤال است. مکانیسم اصلی مؤثر در دولومیتی شدن در محیط تدفینی خروج آب حاصله از تراکم رسوبات و خروج Mg توسط این مکانیسم است. سیالات غنی از Mg سپس بداخل آهکهای مجاور وارد می شوند. یون Mg می تواند از کانیهای رسی و آب بین ذره‌ای تأمین گردد. اما محاسبات نشان می دهد که این مقدار یون Mg برای تشکیل دولومیت با مقیاس بزرگ کافی نیست که احتمالاً Mg می تواند از کلسیت‌های منبزم دار نیز تأمین گردد. از امتیازهای این مکانیسم دولومیتی شدن در محیط های تدفینی، این است که در اثر درجه حرارت بالا بسیاری از عوامل بازدارنده دولومیتی شدن از بین می روند. میزان Mg بصورت هیدراته کم و سرعت واکنش افزایش می یابد. هدفچین از نظر

زمانی رسوبات مدت زیادی را در محیط تدفین طی می‌کند. دولومیت‌های دفنی عموماً درشت دانه بوده و فابریک خرد شده دارند. دولومیت زین‌اسبی یکی از اشکال این مکانیسم تشکیل دولومیت‌ها می‌باشد. سه نوع دولومیت تدفینی گزارش شده است.

الف) پراکنده و بصورت روموئدرهای درشت که اغلب دارای نوعی لومینسانس می‌باشند. دارای ساخت منطقه‌ای بوده و معمولاً همراه با استیلولیتها و پدیده‌های فشار - انحلال دیده می‌شوند.

ب) فراگیرنده (دولومیت نوع Xenotopic-C)

ج) دولومیت زین‌اسبی

سیالات هیدروترمال نیز می‌تواند باعث دولومیتی شدن تشکیلات آهنی گردد. Mg مورد نیاز علاوه بر شیلها می‌تواند از سکانسهای کربناته و از تبدیل کلسیت‌های با منیزیم بالا (آراگونیت) به کلسیت کم منیزیم بدست آید. در این مدل بجای اینکه تدفین حرارت لازم جهت شکستن سدهای دولومیتی و ایجاد تیپ‌های دولومیت‌های دفنی را فراهم کند، حرکت سیالات گرم باعث دولومیتی کردن سکانس کربناته شده است.

دولومیت‌های با منشأ هیدروترمال و نیز با منشأ تدفینی معمولاً بعنوان سنگ درونگیر سرب، روی، مس، فلوریت و ... و یا بعنوان سنگ مخزن نفت شناخته می‌شوند.

۴-۱) کاربرد دولومیت

دولومیت به یک سنگ دولومیتی با ارزش از نظر تجارتي اطلاق می شود که مجموع کانیهای دولومیت آن بیش از ۹۷٪ باشد.

دولومیت و سنگ آهک در موارد زیر بطور مشترک مصرف می گردد.

الف) بعنوان سنگ خرد شده برای اجزاء سیمان، سنگ زیرسازی جاده و راه آهن، تونل های تخلیه فاضلاب و بصورت ریزتری در مرغداربها و سفیدکاری و بصورت گرد در معادن ذغال و نیز سنگ نما و تزئینی

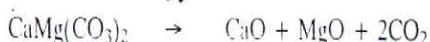
ب) بعنوان کمک ذوب در ذوب و تصفیه آهن و سایر فلزات در کارخانه های فلوتاسیون

ج) بعنوان Soil Conditionor در خاک های کشاورزی جهت خنثی کردن اسیدیته خاک و بهبود رشد گیاهان

د) طبیعت بازی کربنات هایی نظیر دولومیت از نقطه نظر شیمیایی و تجزیه نسبتاً آسان، آنها را به مواد با ارزشی در اغلب عملیات شیمیایی تبدیل نموده است.

ه) خصوصیات سنگ آهک و دولومیت از نظر تولید آهک قرنیا پیش شناخته شده است. این سنگها تحت تأثیر حرارت تولید دی اکسید کربن و آهک می نماید.

حرارت

در طی این فرآیند دولومیت ۴۸ درصد وزن خالص خود را از دست می دهد.

علاوه بر مصارف با ارزش مشترک با سنگ آهک، دولومیت با داشتن خصوصیات منحصر بخود مصارف مخصوصی نیز دارد. دولومیت را در کوره های مخصوصی در ۱۵۰۰ درجه سانتیگراد می سوزانند. این عمل سبب حذف چند درصد دی اکسید کربن می شود که ممکن است در آهک معدولی باقی بماند و محصول حاصل dead burned dolomite نامیده می شود. این ماده بهر حال بعنوان یک ماده دیرگداز (نسوز) شناخته می شود.

دیگرگدازهای دولومیتی از سنگ دولومیت ساخته می‌شوند. مواد اصلی تشکیل دهنده این دیگرگدازها اکسیدهای منیزیم و کلسیم است. این دیگرگدازها دمای ۱۷۰۰ درجه سانتیگراد و فشار ایستایی بالا را تحمل می‌نمایند. مقاومت در برابر شوک‌های حرارتی آنها کم است. افزایش MgO در دولومیت، دمای ذوب آن را بالا می‌برد.

از نقاط ضعف آجرهای دولومیتی، پائین بودن مقاومت در برابر شوک‌های حرارتی و وجود CaO همراه آن است که هنگام جذب آب شکفته می‌شود و موجب متلاشی شدن آن می‌گردد که برای جلوگیری از حالت دوم به دو طریقه عمل می‌شود.

۱- می‌توان آجر را با مواد ویژه‌ای پوشش داد تا تماس CaO با آب یا گاز قطع گردد.

۲- بر روی دولومیت، مواد تثبیت‌کننده همچون سریانتین اضافه می‌کنند تا به هنگام کلسیناسیون با CaO ترکیب شود و سیلیکات تشکیل دهد. مواد کلسینه شده را دانه‌بندی نموده و آنگاه به طریقه خشک یا مرطوب به آن شکل می‌دهند.

مواد شکل‌گرفته ابتدا خشک و پس از آن در دمای حدود ۱۶۰۰ درجه سانتیگراد پخته می‌شوند. دیگرگدازهای دولومیتی در کوره‌های فولاد، سیمان، مجاری تصفیه‌ای و پاتیل‌ها استفاده می‌گردد.

خاصیت دیگرگدازی دولومیت با محصول دیگری نیز که بنام کربنات صنعتی (Technical Carbonate) یا کربنات منیزیم بازی معروف است شناخته می‌شود که دارای فرمول شیمیایی $Mg(OH)_2 \cdot 5H_2O$ و $MgCO_3$ است. این ماده به رنگ سفید و دانه‌ای می‌باشد که در صورت اختلاط با ۱۵ درصد فیبر آزبست محصولی تولید می‌کند که بنام منیزیم ۸۵ درصد نامیده می‌شود و بعنوان عایق حرارتی بصورت قالب‌هایی تهیه و مصرف می‌گردد.

دولومیت همچنین برای ساخت Magnesia که کاربرد پزشکی دارد استفاده می‌شود. جهت ساخت این دارو به نمونه‌های کاملاً شفاف دولومیت نیاز است.

۱-۵) موارد مصرف دولومیت در ایران

دولومیت بعنوان یک کانه صنعتی از اهمیت خاصی برخوردار است. مهمترین مصرف آن در ایران عبارت زیر می باشد.

۱-۵-۱) صنایع شیشه سازی

بیشترین مصرف دولومیت ایران در صنایع شیشه سازی است. ناخالصی مهم دولومیت برای شیشه مقدار اکسید آهن می باشد. دولومیت عمدتاً در ساخت شیشه های دارویی، ظروف شیشه ای و بطریها استفاده می شود.

آنالیز شیمیائی استاندارد دولومیت مصرفی این صنعت بشرح زیر می باشد:

%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃ (Max)	%SiO ₂	%L.O.I
۳۰-۳۱	۲۰-۲۱	۱/۳	۰/۵-۱/۰	۳۴-۳۶/۶

۱-۵-۲) صنایع کاشی

پس از صنعت شیشه سازی بیشترین رقم مصرفی دولومیت کشور در صنایع کاشی می باشد.

آنالیز شیمیائی استاندارد مصرف دولومیت در این صنعت بصورت زیر است:

%CaO	%MgO	%SiO ₂	%Al ₂ O ₃	%Fe ₂ O ₃	%K ₂ O	%Na ₂ O	%L.O.I
۳۰-۳۲	۲۰-۲۳	۴	۳	۰/۴	۰/۴	۰/۲	۴۱

۱-۵-۳) صنایع تولید فرآورده های نسوز

این آجرها جهت مصرف در جداره داخلی نسوز پاتیل ها و کوره های صنایع فولادسازی، سیمان، ذوب فلزات و آهک تولید می شوند.

آنالیز شیمیائی استاندارد مصرف دولومیت در این صنعت عبارتند از:

مجموعه اکسیدهای آهن، آلومینیم و سیلیسیم % کربنات کلسیم % کربنات منیزیم %

۳۲-۴۵	۳۲-۶۰	۳
-------	-------	---

۱-۶) منابع دولومیت ایران

دولومیت در ایران که اغلب در صنایعی چون شیشه، کاشی و نسوز بعنوان مواد اولیه استفاده می‌گردد در اکثر نقاط کشور به وفور و با کیفیت نسبتاً خوب یافت می‌شود.

معادن آن اکثراً بصورت روباز قابل استخراج بوده و احتیاج به تخلیص ندارد.

مهمترین معادن فعال دولومیت کشور در استانهای اصفهان، تهران، فارس، لرستان، همدان، کرمان، مرکزی، سمنان، کرمانشاه، زنجان، آذربایجان غربی و شرقی، مازندران، بوشهر، هرمزگان و سیستان و بلوچستان قرار دارند.

۱-۶-۱) معادن دولومیت کشور

الف) استان سمنان

یکی از معادن مهم این استان معدن دولومیت کرکوه شه میرزاد است که در حال حاضر با توجه به مرغوبیت محصول استخراجی (پائین بودن درصد اکسید آهن) این معدن در شیشه‌سازی فزون مصرف می‌گردد. این معدن در ۲۳ کیلومتری شمال غرب سمنان (۱۵ کیلومتری جاده سمنان - سنگر) واقع شده است. آنالیز سه نمونه از دولومیت کرکوه شه میرزاد بشرح زیر می‌باشد. بهره‌برداری این معدن به عهده شرکت باریت ایران می‌باشد.

%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%L.O.I
۳۱/۴۷	۲۰/۳۷	۰/۲۷	۰/۵۶	۴۷/۳۵
۳۱/۱۴	۲۰/۶۰	۰/۱۷	۰/۷۳	۴۷/۴۰
۳۱	۲۰/۷۳	۰/۲۰	۰/۵۴	۴۷/۵۲

ب) استان کرمان

معادن دولومیت در این استان در سیرجان، شمال شرقی استان، اسفندقه و شهر بابک

می باشد. دولومیت اطراف شهر بابک در منطقه کوه سفید دارای آنالیز شیمیایی زیر می باشد:

%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%L.O.I
۳۱	۲۰/۵۳	۰/۱۸	۰/۲۸	۴۸

دولومیت منطقه جاده سیرجان که ذخیره احتمالی آن حدود یک میلیون تن برآورد گردیده است، دارای کیفیت خوب و آنالیز شیمیایی زیر می باشد:

%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%L.O.I
۳۰/۸۴	۲۱/۰۸	۰/۰۵	۰/۱۱	۲۵/۸۲

با توجه به اینکه این معادن در نزدیکی معدن سنگ آهن گل گهر واقع شده است و راه آهن بندر عباس - سیرجان - اصفهان از کنار آن عبور می کند، بنابراین سنگ دولومیت این معدن براحتی قابل حمل به ذوب آهن اصفهان و مجتمع فولاد مبارکه می باشد.

ج) استان مرکزی

معدن فعال این استان، معدن تواندشت می باشد. این معدن در ۵۹ کیلومتری جنوب شرقی بروجرد واقع شده و دارای ذخیره احتمالی ۴۰۰۰۰۰۰ تن بوده است. آنالیز سنگ دولومیت آن بشرح زیر است.

%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%SiO ₂	%L.O.I
۲۹/۸۰	۲۲/۰۱	۰/۳	۰/۱۸	۴۶/۷

د) استان سیستان و بلوچستان

معدن دولومیتی که در این استان شناسایی شده، در منطقه دلکان قرار دارد. آنالیز شیمیایی چند نمونه از آن به قرار زیر می باشد:

شماره نمونه	%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%SiO ₂	%L.O.I
I	۳۰/۹۴	۲۱/۱۱	۰/۱۳	۰/۲۲	۰/۶	۴۵/۷۹
II	۳۱/۲۹	۲۰/۷۳	۰/۱۲	۰/۰۳	۰/۷	۴۶/۳۶
III	۳۰/۸۱	۲۱/۸۱	۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۱۶	۴۷/۶۰

ذخیره دولومیتی این منطقه بسیار زیاد و بیش از دهها میلیون تن تخمین زده می شود.

ه) استان زنجان

در این استان ذخایر متعددی از دولومیت گزارش شده است که عموماً در دو منطقه زیر قرار دارند.

- منطقه سهند علیا (ماه نشان)

این منطقه در ۱۳۰ کیلومتری غرب زنجان و در مسیر جاده ماه نشان به پری قرار دارد. آنالیز شیمیایی دو نمونه از این منطقه به قرار زیر است:

شماره نمونه	%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%SiO ₂	%L.O.I
I	۳۱/۸۷	۲۰/۱۶	۰/۳۳	۰/۱۹	۰/۳۴	۴۶/۸۶
II	۳۰/۹۱	۲۰/۹۲	۰/۱۱	۰/۲۵	۰/۱۴	۴۶/۹۸

- منطقه احمدآباد آبگرم

این منطقه در حاشیه شمال غرب جاده تاکستان - اوج در نزدیکی آبگرم واقع است. آنالیز شیمیایی دو نمونه از این منطقه به قرار زیر می باشد:

شماره نمونه	%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%SiO ₂	%L.O.I
I	۳۰/۸۱	۲۰/۲۸	۰/۲۶	۰/۶۷	۱/۱۲	۴۵/۰۷
II	۳۰/۲۹	۲۰/۶۵	۰/۰۸	۰/۵۵	۰/۸۷	۴۵/۸

و) استان اصفهان

در استان اصفهان از چهار معدن، دو معدن آن فعال می باشد.

- معدن لاجوله زفره

محل این معدن در ۷۰ کیلومتری شمال شرق اصفهان می باشد. آنالیز شیمیائی برای یک نمونه

از این معدن بشرح زیر است.

%CaO	%MgO	%Fe ₂ O ₃	%Al ₂ O ₃	%SiO ₂	%L.O.I
۳۱/۵	۲۰/۳۰	۰/۵۸	۰/۴۳	۰/۹۴	۴۶/۱

میزان استخراج سالانه این معدن ۹۴۰۰ تن است که بوسیله شرکت ملی فولاد ایران

بهره برداری می شود. دولومیت استخراجی به ذوب آهن حمل و جهت تولید آجر نسوز مصرف می گردد.

- دولومیت حسن رباط

این معدن در ۸۸ کیلومتری جنوب دلجان واقع شده است. استخراج سالانه این معدن ۷۰۰۰

تن است که بوسیله آقای جواد باطنی برای تهیه مواد نسوز و استفاده در کاشی اصفهان مورد بهره برداری قرار می گیرد. درصد اکسید منیزیم این معدن ۲۲٪ است.

بعلاوه استان اصفهان دارای ذخایر دولومیت بشرح زیر می باشد که غیرفعال می باشند.

- دولومیت قره بلطاق داران

در ۱۸۲ کیلومتری شمال غرب اصفهان واقع شده میزان اکسید منیزیم آن ۲۰/۵٪ است که

بعلت دارا بودن مقداری آهن برای صنایع شیشه نامناسب و برای صنایع کاشی کاملاً مناسب می باشد. این معدن در حال حاضر غیرفعال است.

- دولومیت بوئین

این معدن گرچه ذخایر بالایی دارد، ولی به دلایل پائین بودن اکسید منیزیم آن (حدود ۱۶٪) و

بالا بودن مقدار آهن، بهره برداری از آن فعلاً صورت نمی گیرد.

ز) استان مازندران

معدن دولومیت گرماب واقع در ۵۸ کیلومتری شمال کرج و در جنوب روستای گرماب که در

گذشته مورد بهره‌برداری بوده و در حال حاضر متروکه است.

ح) استان کرمانشاه

ذخائر دولومیت این استان در اسلام‌آباد غرب واقع است. این استان دارای دو معدن فعال با مشخصات زیر می‌باشد:

- معدن دولومیت اسلام‌آباد غرب (بدره‌ای)

این معدن در ۶ کیلومتری شمال شرق اسلام‌آباد واقع شده است. دولومیت این منطقه از کیفیت مناسبی برای صنایع شیشه برخوردار است. معدن مذکور توسط شرکت اینترسرام مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد.

- معدن دولومیت اسلام‌آباد غرب (سه راه ملاوی)

این معدن در ۵ کیلومتری جنوب شرق اسلام‌آباد غرب و در شرق جاده ملاوی (سه راه ملاوی) قرار گرفته است که بوسیله شرکت اینترسرام بهره‌برداری می‌شود.

ط) استان آذربایجان غربی

دولومیت چیونلودآباد صائین دژ در شمال شرق شهرستان صائین دژ که دارای ذخایری از دولومیت سازند الیکا مربوط به دوره تریاس می‌باشد.

ی) استان همدان

استان همدان دارای ذخایر بسیار خوبی از دولومیت با اکسید منیزیم ۲۲-۱۹ درصد بوده و در مناطق سید دره، قلعه میرآخور، زاغه آنوج و در نواحی بین اسلام‌آباد تا نهاوند می‌باشد. دولومیت این استان بعنوان آجر نسوز در کارخانه‌های تولید فولاد آهن بعنوان عایق استفاده می‌گردد.

ک) استان آذربایجان شرقی

این استان دارای ذخایری از دولومیت در نواحی اطراف مراغه بوده که از آن برای تهیه اکسید منیزیم مورد نیاز کارخانه‌های استان استفاده می‌شود.

ل) استان هرمزگان

در منطقه حاجی‌آباد که در ۱۶۵ کیلومتری شمال بندرعباس واقع شده است رگه‌های

خاکستری رنگ دولومیت بصورت متناوب با آهک قرار دارد که در این منطقه ذخیره قابل توجهی از این ماده معدنی گزارش شده است.

م) استان تهران

استان تهران دارای دو معدن فعال دولومیت با تولید سالانه ۲۰۰۰۰ تن می باشد. یکی از آنها بنام دولومیت هویردماوند می باشد. این معدن در ۲۳ کیلومتری شمال شرق دماوند و در ۲۰ کیلومتری شمال شرق آبادی چنار واقع شده است. ذخیره قطعی این معدن ۱۰۰ هزار تن و میزان استخراج سالیانه ۱۲۰۰۰ تن است که توسط شرکت معادن نواب دماوند مورد بهره برداری قرار می گیرد.

ن) استان لرستان

در استان لرستان ذخایر بسیاری از دولومیت گزارش شده است ولی فاقد معدن فعال می باشد.

س) استان بوشهر

این استان دارای معدن دولومیت مکوه (جم) واقع در ۹ کیلومتری شرق بخش جم می باشد. میزان استخراج سالانه آن ۶۷۵۰۰ تن پیش بینی شده است و دارای ذخیره احتمالی ۲۵ میلیون تن می باشد.

مطالعه انجام گرفته بر روی نمونه این کانه بیانگر آن است که سنگ فوق در شیشه سازی، تصفیه آب، جلوگیری از تشعشع در راکتورهای اتمی و مصالح ساختمانی قابل استفاده است.

ع) استان فارس

پتانسیل دولومیتی این استان در منطقه استهبان و آباده شناسائی شده است. با تحقیقات انجام گرفته مشخص شده که اکسید منیزیم این ذخایر بین ۲۲-۲۰ درصد می باشد و ذخایر این مناطق به میزان قابل توجه گزارش شده است.

جهد دانشگاهی دانشگاه صنعتی اصفهان

بخش دوم

فاز اجرایی

فصل دوم

موقعیت جغرافیائی، طبیعی

وزمین شناسی

۲-۱) موقعیت جغرافیائی، طبیعی و راههای دسترسی

نواحی مورد مطالعه (محدوده‌هایی موسوم به چاله خشک، چاله تر، آوردگان و خدرآباد) در جنوب شهرکرد تقریباً محدود به مختصات جغرافیایی عرض $31^{\circ}50'$ تا $31^{\circ}58'$ شمالی و طول $50^{\circ}45'$ تا $51^{\circ}00'$ شرقی و در چهل و دو کیلومتری جنوب غرب بروجن واقع شده است. جهت دستیابی به این محدوده‌ها می‌توان از راههای ارتباطی بروجن - بلداجی - سد جفاخور - ناغان (۵۵ کیلومتر) و یا شهرکرد - شلمزار - گهرو - جفاخور - ناغان (۸۰ کیلومتر) استفاده نمود. محدوده چاله خشک و چاله تر در جنوب و جنوب شرق روستاهای جفاخور و آوردگان قرار دارد. محدوده آوردگان ارتفاعات جنوب روستاهای سیف‌آباد، خانی‌آباد و دستگرد را تحت پوشش دارد. محدوده خدرآباد ارتفاعات جنوب، جنوب شرق و شرق علی‌آباد و سلطان‌آباد را دربرمی‌گیرد.

این نواحی که در منتهی‌الیه حاشیه شمال شرق کوههای زاگرس می‌باشند، اصولاً منطقه‌ای کوهستانی بوده و سلسله ارتفاعات چرو و کلار در جنوب و کوههای حمزه‌علی، برآفتاب و چرغان در شمال آن واقع شده‌اند.

روند ارتفاعات مذکور شمال غرب - جنوب شرق می‌باشند. بدلیل نزولات جوی کافی، ارتفاعات و مناطق هموار (دشتهای) این منطقه سرشار از ذخائر آب بوده و بصورت چشمه‌های متعدد منبع اصلی تغذیه رواناب‌ها و تالاب‌های منطقه هستند.

محدوده‌های یاد شده دارای آب و هوای کوهستانی، زمستانی سرد و سخت و تابستانی معتدل و نیمه خشک، می‌باشد. میزان بارندگی متوسط سالانه برابر ۷۴۵ میلیمتر است و نزولات جوی در فصول سرد سال عمدتاً بصورت برف می‌باشد.

۲-۲) زمین شناسی عمومی

۲-۲-۱) زمین ریخت شناسی

نواحی مورد مطالعه از نظر تکامل زمین ریخت نسبتاً جوان است. عبارت دیگر سیمای منطقه بر اثر حرکات تکتونیکی آلپ پایانی به شکل کنونی در آمده است. بطور کلی این ناحیه دارای سه واحد مهم زمین ریخت شناسی است که تابعی از ساختار واحدهای سنگی هستند.

این سه واحد عبارتند از:

الف) ارتفاعات

رشته کوههای کشیده که ارتفاعات این نواحی را می سازند عمدتاً از سنگهای کربناته (آهک و دولومیت) تشکیل شده اند. از اختصاصات ریخت شناسی این سنگها می توان به صخره های بلند و پرتگاهها، که بعضاً ستیغ مانند و دارای قلل مرتفع هستند، اشاره نمود.

ب) تپه ها

این نوع زمین ریخت در واحدهای سنگی متشکل از آهک مارنی نازک لایه، شیل، کنگلومرا و پادگانه های آبرفتی کهن دیده می شود. بلندیهای بادامنه های ملایم، کم شیب و باههای هموار از ویژگیهای این نوع زمین ریخت است.

ماهیت سنگ شناسی واحدهای یاد شده و همچنین وجود مواد دانه ریز در ترکیبات آنها سبب می شود که به آسانی تحت تأثیر فرسایش قرار گیرند.

ج) دشت ها

مناطق هموار و دشت ها در محدوده های مطالعاتی پوشیده از نهشته های جوان کواترنری می باشد که اغلب این رسوبات بر اثر عوامل گوناگون فرسایشی از ارتفاعات به این مناطق حمل و بر جای گذاشته شده اند.

۲-۲-۲ سنگ - چینه‌شناسی

در این نواحی مجموعه سنگها یا واحدهای سنگ - چینه‌ای چهار دوران زمین‌شناسی (پالئوزوئیک، مزوزوئیک، سنوزوئیک و کواترنر) مشاهده می‌شود.

با توجه به نقشه زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ چهارگوش اردل و براساس مطالعات انجام گرفته قدیمی‌ترین رخنمون در محدوده‌های چاله خشک و چاله‌تر، آوردگان و خدرآباد از سنگهای آهکی، شیلی و دولومیتی با سن کامبرین میانی - بالائی تشکیل شده که معادل سازند میلا می‌باشد.

علاوه بر سازند یاد شده در محدوده‌های مورد مطالعه تشکیلاتی بشرح ذیل با توجه به قدمت آنها نیز دیده می‌شود (شکل ۳-۱).

الف) محدوده چاله خشک و چاله‌تر

- سازند خانه کت

این سازند از دولومیت‌ها و آهک‌های دولومیتی متوسط لایه تا توده‌ای به رنگ خاکستری و گاهی برشی شده تشکیل شده است.

- سازند نیریز

سازند نیریز در این محدوده بصورت تناوب سنگهای کربناته و مارن رنگین که گاهی همراه با رسوبات آواری است، دیده می‌شود. دولومیت‌های نازک لایه، شیل و مارن‌ها با رنگهای هوازده سبز زیتونی، نخودی، زرد و آبی توأم با شیل‌های بیتومینه رخنمون دارد.

- سازند سورمه

این سازند از سنگهای آهکی، آهک دولومیتی و دولومیت به رنگهای خاکستری سیاه و قهوه‌ای روشن تشکیل شده است.

- تشکیلات دریان - فهلیان

مجموعه این سازندها اغلب از سنگهای آهکی نازک تا متوسط لایه با لایه‌بندی خوب و

سرشار از اربیتولین به رنگ خاکستری تا قهوه‌ای روشن می‌باشند.

- واحدهای کوتاه‌تر

پادگانه‌های آبرفتی با دانه‌بندی ریز تا درشت و واریزه‌ها در پای کوهها و کناره دشت‌ها برجای گذاشته شده‌اند که جوانترین واحد سنگ - چینه‌ای محدوده مورد مطالعه را تشکیل داده است.

ب) محدوده آوردگان

- سازند دالان

این سازند در منطقه اغلب بصورت نهشته‌های کربناته می‌باشد، سنگهای آهکی، آهک دولومیتی و دولومیت در سازند مذکور به اشکال توده‌ای و مطبق مشاهده می‌گردد.

- سازند خانه کت

این سازند از دولومیت‌ها و آهک‌های دولومیتی متوسط لایه تا توده‌ای به رنگ خاکستری و گاهی بصورت برشی شده تشکیل گردیده است.

- سازند نیریز

سازند نیریز در این محدوده بصورت تناوب سنگهای کربناته و مارن رنگین که گاهی همراه با رسوبات آواری است، دیده می‌شود. دولومیت‌های نازک لایه، شیل و مارنها با رنگهای هوازده سبز زیتونی، نخودی، زرد و آبی توأم با شیل‌های بیتومینه رخنمون دارد.

- سازند سورمه

این سازند از سنگهای آهکی، آهکهای دولومیتی و دولومیت به رنگهای خاکستری سیاه و قهوه‌ای روشن تشکیل شده‌اند.

- واحد برشی شده پس از ژوراسیک

این واحد سنگی از سنگهای برشی شده با سپیدان آهکی که عمدتاً دانه‌های سازنده آن از تشکیلات سورمه می‌باشد، تشکیل شده است.

- سازند دریان - فهلپان

مجموعه این سازندها اغلب شامل سنگهای آهکی نازک تا متوسط لایه، با لایه بندی خوب و سرشار از اربیتولین می باشند. سنگهای تشکیل دهنده سازند مذکور بیشتر به رنگ خاکستری تا قهوه ای روشن هستند.

- واحدهای کواترنر

پادگانه های آبرفتی با دانه بندی ریز تا درشت، واریزه ها و نهشته های رودخانه ای جوان سازنده واحدهای کواترنر در این محدوده هستند.

(ج) محدوده خدرآباد

همانطوریکه قبلاً نیز اشاره شد قدیمی ترین رخنمون در این محدوده معادل سازند میلا می باشد که عمدتاً از سنگهای آهک دولومیتی و شیل مربوط به کامبرین میانی - بالائی تشکیل شده اند.

- سازند دلان

این سازند در منطقه اغلب بصورت نهشته های کربناته می باشد. سنگهای آهکی، آهک دولومیتی و دولومیت در سازند مذکور به اشکال توده ای و مطبق (بین لایه ای) مشاهده می گردد.

- سازند سورمه

این سازند از سنگهای آهکی، آهک دولومیتی و دولومیت به رنگهای خاکستری سیاه و قهوه ای روشن تشکیل شده است.

- تشکیلات دریان - فهلپان - کزدهی

مجموعه این سازندها اغلب از سنگهای آهکی نازک تا متوسط لایه با چینه بندی خوب و سرشار از اربیتولین می باشند. سنگهای تشکیل دهنده سازند مذکور بیشتر به رنگ خاکستری تا قهوه ای روشن دیده می شود.

- سازند سروک

پیکره اصلی این سازند را سنگهای آهکی توده‌ای و متراکم با تخلخل درزه‌ای خوب، همراه با گرهک‌های چرتی می‌سازد.

- سازند پابده

پیکره اصلی این سازند را سنگهای آهکی با میان لایه‌های سیلنی و بندرت دولومیتی تشکیل می‌دهد.

- سازند شهبازان

سازند کربناته شهبازان از سنگهای آهکی سفیدرنگ با تخلخل زیاد و فاقد سنگواره تشکیل شده است.

- سازند آسماری

این سازند از سنگهای آهکی کرم رنگ با تخلخل فراوان و شکستگی بسیار ساخته شده است.

- واحدهای کواترنر

نهبشته‌های کواترنر شامل پادگانه‌های آبرفتی قدیمی و جوان، رسوبات واریزه‌ای و آبرفت‌های رودخانه‌ای جوان (بیشتر در کناره دشت‌ها و پای ارتفاعات) می‌باشد.

لازم به ذکر است که مناطق چاله خشک و چاله‌تر و آوردگان تحت عنوان محدوده چاله خشک و چاله‌تر، منطقه خدرآباد بنام محدوده آوردگان و منطقه سولقان بنام محدوده خدرآباد از سوی کارفرما تعیین گردیده است.

۲-۲-۳) موقعیت زمین‌شناسی و زمین‌ساختی منطقه

نواحی مورد مطالعه بخش کوچکی از واحد ساختاری زاگرس رورانده و یا مرتفع را تحت پوشش دارد. این واحد بصورت نوار باریک و کم عرض (۱۰ تا ۷۰ کیلومتر) بین زون سندج - سیرجان و واحد زاگرس چین خورده قرار گرفته است و چون مرتفع‌ترین کوههای زاگرس را نیز شامل می‌شود، بنام زاگرس مرتفع خوانده می‌شود. واحد میزور عمیق‌ترین قسمت فرورفتگی زاگرس را طی مزوزوئیک و اوائل ترسیر تشکیل می‌داده است.

در اواخر پرمین و اوائل تریاس این واحد در امتداد گسل زاگرس از زون ایران مرکزی جدا شده و بصورت گودی فرورفته بزرگی درآمده که تا شروع میوسن بالائی بوسیله ضخامت زیادی از رسوبات عمدتاً دریایی که اغلب از نوع مارن و آهک می‌باشند پر شده است. در اواخر نئوژن عمق حوضه رسوبی این ناحیه کم شده و بوسیله نهشته‌هایی از نوع رسوبات دریایی کم عمق، کولابی و بالاخره فاره‌ای مشخص می‌گردد.

حرکات زمین‌ساختی حادث بر رسوبات نهشته شده در این واحد ساختاری در طی دورانه‌های دوم و سوم عموماً عمودی بوده که در طی آن زمانها بخش‌هایی از واحد یاد شده بدون تحمل چین خوردگی از آب خارج و مجدداً به زیر آب رفته است که آثار این حرکات بصورت نبودن چین خوردگی در ستون چینه‌شناسی به ثبت رسیده است. تنها چین خوردگی موجود در این واحد در اواخر دوران سوم اتفاق افتاده که نتیجه فاز کوهزائی آلپ پایانی (پاسادین) می‌باشد. سپس این رسوبات چین خورده تحت تأثیر یک مرحله فرسایشی فرسوده شده و بوسیله یک سری رسوبات کنگلومرالی فاره‌ای (کنگلومرای بختیاری) بصورت دگرشیب پوشیده شده‌اند. نتیجه چین خوردگی فوق بروز چین‌هایی کشیده بوده که اکثراً در امتیاس وسیع با محور شمال غرب - جنوب شرق به چشم می‌خورد.

فصل سوم

پی‌جویی و اکتشاف مقدماتی

منابع دولومیت

۳-۱) پی‌جویی منابع دولومیت

مقدمه

در اجرای موضوع قرارداد تحت عنوان طرح «پی‌جویی منابع دولومیت چغاخور شهرکرد» بررسی‌ها و مطالعات بشرح زیر انجام گرفت:

ابتدا اطلاعات، اسناد و مدارک موجود شامل گزارش زمین‌شناسی، نقشه‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱/۲۰۰۰۰ و ۱/۱۰۰۰۰۰ و نقشه‌های توپوگرافی ۱/۵۰۰۰۰ و ۱/۲۰۰۰۰ منطقه تحت بررسی قرار گرفتند. علاوه بر این از باره‌ای گزارش‌ها و مقالات پراکنده نیز درباره موضوع طرح استفاده بعمل آمد.

پس از انجام مطالعات فوق‌بازدید مندمانی از محدوده‌های سه‌گانه چاله‌خشک و چاله‌تر، آوردگان و خدرآباد صورت پذیرفت. این بازدید عمدتاً با دو منظور اساسی دنبال می‌شد. اول آنکه وضعیت عمومی و معیارهای زمین‌شناسی از جمله زمین‌ساخت، زمین‌ریخت و سنگ - چینه‌ای مشخص گردد. ثانیاً وضعیت آب و هوایی، نحوه انجام مطالعات و طرق دسترسی به آن نواحی مورد شناسایی قرارگیرد. در ادامه برنامه‌ریزی‌های لازم در جهت شروع کار اصلی پی‌جویی منابع دولومیت در محدوده‌های یاد شده انجام گردید و همچنین محل استقرار مرکز عملیات صحرائی در مهمانسرای مرکز خدمات کشاورزی روستای آوردگان در نظر گرفته شد. در طول مدت پیگیری که با توجه به اطلاعات و نقشه‌های موجود در سه محدوده چاله خشک - چاله‌تر، آوردگان و خدرآباد انجام گرفت، پتانسیل‌های مناسب معدنی دولومیت شناسایی و بشرح ذیل تعیین گردید:

۳-۱-۱) محدوده چاله خشک و چاله‌تر

چنانچه قبلاً نیز اشاره شد این محدوده در جنوب و جنوب شرق روستاهای آوردگان و چغاخور واقع شده است. با عنایت به پی‌جویی‌های صورت گرفته دو محل جهت انجام مطالعات دقیق‌تر و نمونه‌برداری سیستماتیک مناسب بنظر می‌رسد. یکی نقطه‌ای در حاشیه غربی

چاله خشک و دیگری محلی که در جنوب شرقی روستای آوردگان واقع شده است.

جهت دسترسی به ذخیره معدنی حاشیه غربی چاله خشک بایستی حدود ۱۰ کیلومتر جاده خاکی به سمت جنوب شرق از روستای آوردگان تا محدوده چاله خشک را پیمود.

این ذخیره بصورت دولومیت توده‌ای بوده و احتمالاً واحد زیرین سازند سورمه را تشکیل می‌دهد. در افق‌های بالاتر باندهای دولومیت بصورت میان لایه‌های کم ضخامت در طبقات آهکی سازند مذکور نیز مشاهده می‌گردد که شیب این لایه‌های خلاف جهت شیب توپوگرافی است.

متوسط ضخامت ظاهری این ذخیره حدود ۳۵ متر بوده و پدیده‌های تکتونیکی از جمله گسل‌ها و راندگی‌ها سبب بهم‌ریختگی نظم چینه‌ای شده با امتداد و طول گسترده‌گی آن را قطع نموده است.

مطالعات ماکروسکوپی نشان می‌دهد که این ذخیره یک دولومیت دانه شکری به رنگ قهوه‌ای روش و کرمی می‌باشد.

محل دیگر در این محدوده ذخیره‌ای در حدود ۱/۵ کیلومتری جنوب شرق روستای آوردگان است که ضخامت ظاهری آن تا حدود ۱۰۰ متر می‌رسد. این ذخیره معدنی نیز بصورت دولومیت توده‌ای و بندرت با طبقات ضخیم بوده و به رنگ خاکستری تیره دیده می‌شود، بنظر می‌رسد دولومیت‌های این محل بخشی از سازندهای نیریز - سورمه را تشکیل می‌دهند.

تعیین سن این ذخیره دولومیتی نیاز به انجام مطالعات زیست - چینه‌ای دقیق در این محدوده دارد. محل و موقعیت جغرافیایی مناطق یاد شده در این محدوده در نقشه‌های توپوگرافی ۱/۲۰۰۰۰ و زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ تعیین گردیده است.

۳-۱-۲) محدوده آوردگان (خدرآباد)

با توجه به پی‌جویی‌ها و بررسی‌های انجام شده در این محدوده رخنمون دولومیت در سه محل از گسترش نسبتاً زیادتری برخوردار بوده که بدین جهت برای مطالعات و بررسی‌های بیشتر مدنظر قرار گرفت. این مناطق در دامنه شمال شرقی سلسله ارتفاعات کلار تقریباً در محدوده منحنی‌های میزان ۲۶۰۰ تا ۲۷۰۰ متر و یا در جنوب روستای سیف‌آباد واقع شده‌اند. راه ارتباطی مناسبی جهت دسترسی به دو منطقه شرقی آن مناطق وجود ندارد لذا بایستی برای رسیدن به ذخیره‌های مورد بحث حدود ۳ کیلومتر عملیات راه‌سازی از محل تنگه جنوب روستای یاد شده صورت گیرد.

رخنمون دولومیت در این محل‌ها نیز بصورت توده‌ای و با لایه‌ای است (تصویر ۳-۱) و به رنگ فهوه‌ای روشن، کرمی و سفید دیده می‌شود. احتمالاً ذخیره دولومیتی این مناطق مربوط به بخشی از سازند خانه کت می‌باشد. ضخامت ظاهری آنها بین ۵۰ تا ۱۵۰ متر متغیر است.

در افق‌های بالاتر با تغییر سازند زمین‌شناسی (سازند سورمه) باندهای سفید و زرد رنگ دولومیتی بصورت میان لایه‌ها با ستبرای کم در بین طبقات آهکی نیز مشاهده می‌گردد.

علاوه بر موارد فوق محلی در جنوب روستای سبیک، بالاتر از تنگه سیاه یعنی در دامنه شمالی ارتفاع کلار (نزدیک آبراهه اصلی) برونزد دیگری از دولومیت وجود دارد که ضخامت ظاهری آن به حدود ۶۰ متر می‌رسد.

محل و موقعیت ذخیره‌های دولومیت این محدوده بر روی نقشه‌های توپوگرافی ۱/۲۰۰۰۰ و زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰ مشخص گردیده است.

۳-۱-۳) محدوده خدرآباد (سولقان)

این محدوده ارتفاعات شرق، جنوب شرق و جنوب روستاهای علی‌آباد و سلطان‌آباد را در بر می‌گیرد. با توجه به پیگردی‌ها و مطالعات صورت گرفته در پنج محل محدوده مذکور که ذخیره‌های دولومیتی بیشتر بودند جهت انجام مطالعات و نمونه‌برداری سیستماتیک انتخاب

تصویر ۳-۱: دورنمایی از رخنمون دولومیت در محدوده مطالعاتی آوردگان

الف) برونزد دولومیت توده‌ای، کد منطقه ۱۰۶

ب) رخنمون دولومیت تقریباً لایه‌ای، کد منطقه ۱۰۷

گردید. ذخایر دولومیت در محدوده مورد بحث هم بصورت طبقات متناوب دولومیت، آهک و آهک دولومیتی بوده و هم بشکل توده‌ای و بدون لایه‌بندی خاصی ملاحظه گردید (تصویر ۳-۲-الف).

این دولومیت‌ها می‌تواند با سازند دالان در ارتباط باشد. ضخامت ظاهری ذخایر یاد شده بین ۳۵ تا ۱۳۰ متر در نوسان است.

محل و موقعیت جغرافیایی و زمین‌شناسی اندیس‌های معدنی بر روی نقشه‌های زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ و توپوگرافی ۱/۲۰۰۰۰ تعیین شده است.

تصویر ۳-۲: منظره عمومی رخنمون دولومیت‌ها در محدوده‌های مطالعاتی

الف) توده دولومیت در محدوده خدرآباد (سولقان)، کد منطقه «۱۰۳»

ب) رخنمون دولومیت در جنوب روستای سیف‌آباد، کد منطقه «۱۰۵»

۳-۲) نمونه برداری از منابع دولومیت

پس از اتمام مرحله پی جوئی که به شناسایی نه رخنمون در سه محدوده مورد مطالعه و یک نقطه خارج از آن منتهی گردید نمونه‌گیری از این منابع در راستای پروفیل‌های متعدد آغاز شد. قبل از تشریح و توصیف نحوه کار، مشخصات کلی، تخمین و ارزیابی ذخیره در مناطق مطالعاتی، ذکر این مطلب ضروری است که برای مشخص نمودن یک ماده معدنی و تعیین خواص آن، می‌بایست از این ماده معدنی نمونه‌گیری کرد و با مطالعه و تجزیه نمونه‌ها خواص آن را بدست آورد.

در مورد نمونه‌گیری باید به این نکته توجه کرد که نمونه‌های برداشت شده بایستی تا حد ممکن معرف پتانسیل معدنی منطقه باشند تا بتوان براساس اطلاعات بدست آمده از آن در مورد کل ماده معدنی قضاوت کرد. زیرا اگر تنها براساس نمونه‌های تهیه شده از یک قسمت یا عمق خاصی از ماده معدنی در مورد آن نظر داده شود در حالت کلی این قضاوت صحیح نمی‌باشد و باعث بروز خطای فاحشی در تعیین نوع ماده معدنی و در تعیین ذخیره ماده معدنی و موجب برآورد ناصحیح در خصوص میزان و ارزش ماده معدنی خواهد شد. بدینیه است هرچقدر تعداد نمونه‌ای که از ماده معدنی گرفته می‌شود زیادتر باشد به همان نسبت اطلاع ما درباره ماده معدنی دقیق‌تر خواهد بود. از طرف دیگر باید این موضوع را مدنظر داشت که هرچقدر تعداد نمونه‌ها نیز زیادتر باشند هزینه مطالعات و اکتشافات افزایش خواهد یافت. به همین دلیل کارشناسان و متخصصین از نظر تئوری و عملی به ابداع روشهایی برای نمونه‌گیری پرداخته‌اند.

صرف‌نظر از نوع نمونه‌گیری می‌توان مراحل مشابهی را بشرح زیر در مورد تمام روش‌های نمونه‌برداری قائل شد.

الف) تهیه نمونه اولیه که بایستی حتی‌المقدور نمونه معرف ذخیره معدنی باشد.

ب) خلاصه کردن نمونه و کاهش حجم و وزن آن به نحوی که حالت معرف بودن آن محفوظ

بماند.

ج) آزمایش و تجزیه نمونه.

د) بررسی، تجزیه و تحلیل نتایج آزمایشات

اصولاً نمونه برداری در کارهای اکتشافی به روش های مختلفی چون نمونه برداری نقطه‌ای، نمونه برداری خطی، نمونه برداری به کمک حفر چاهکها، نمونه برداری از رسوبات رودخانه و آواری انجام می‌گیرد.

در این طرح از سطح غیره هوازده ذخائر دولومیت نمونه‌گیری بصورت خطی صورت گرفت و در راستای پروفیل‌های برداشت شده به ازاء هر ده متر طول نمونه برداری، یک نمونه معرف انتخاب گردید (تصویر ۳-۳).

بطور کلی در محدوده‌های مطالعاتی سه گانه از اندیس های ماده مورد نظر نمونه‌گیری شد که مشخصات کلی آنها بشرح زیر است:

۳-۲-۱) محدوده چاله خشک و چاله‌تر

این محدوده شامل دو منطقه تحت عناوین «حاشیه غربی چاله خشک» و «جنوب شرقی روستای آوردگان» است که به ترتیب با کدهای «۱۰۹» و «۱۰۸» نامگذاری شده‌اند (اشکال ۳-۱ و ۳-۲).

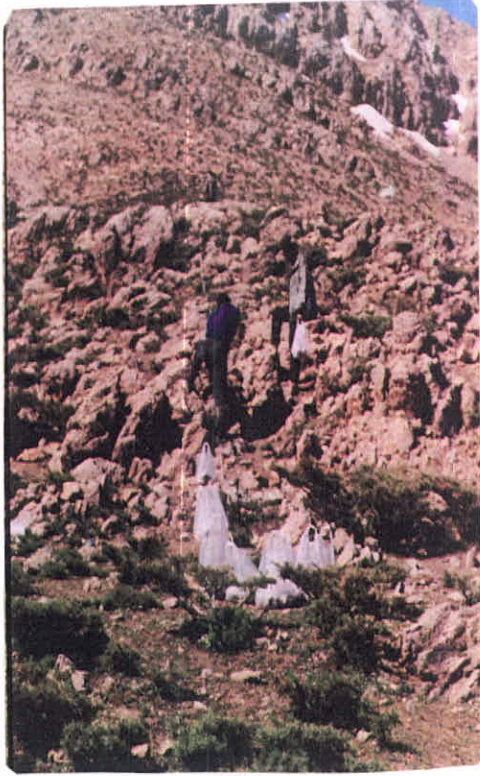
از دولومیت منطقه حاشیه غربی چاله خشک در راستای دو پروفیل A و B تعداد ۷ نمونه برداشت گردید که درازای پروفیل‌ها به ترتیب ۵۰ و ۲۰ متر در نظر گرفته شدند.

در این محل نقاط شروع پروفیل‌های A دارای مختصات جغرافیائی عرض $31^{\circ} 52' 688$ شمالی و طول $50^{\circ} 59' 006$ شرقی و B برابر با عرض $31^{\circ} 52' 651$ شمالی و طول $51^{\circ} 42' 925$ شرقی هستند. این نقاط به ترتیب معادل ۲۶۹۲ و ۲۶۸۵ متر از سطح دریا ارتفاع دارند. راستای خطوط برداشت در پروفیل‌های یاد شده دارای امتداد $N70^{\circ} E$ می‌باشد.

میزان ذخیره تقریبی دولومیت در این منطقه معادل ۲۰۰ هزار تن با عبارت MgO متوسط ۱۵٪ برآورد می‌گردد.

در منطقه جنوب شرقی روستای آوردگان نیز نمونه‌گیری از ذخایر دولومیت در قالب دو پروفیل

تصویر ۳-۳: نمونه‌گیری از ذخایر دولومیت با استفاده متر و کمپاس در مناطق مطالعاتی

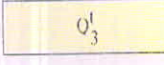
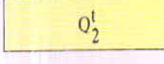
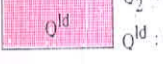
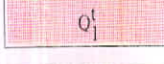
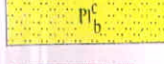

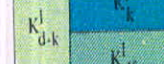

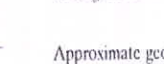

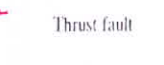
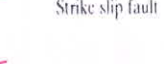
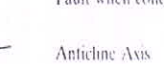
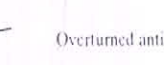
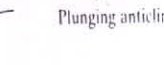
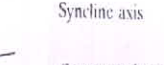

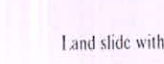
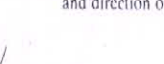

C و D که طول هر یک از آنها برابر یکصد متر بود انجام گرفت. نمونه‌های دولومیت با شماره C₁ تا C₁₀ و D₁ الی D₁₀ که تعداد آنها جمعاً به بیست عدد می‌رسید ثبت و جهت انجام آنالیز به آزمایشگاه ارسال گردید.

مختصات جغرافیایی نقطه شروع پروفیل C محدود به عرض ۳۱° ۵۳' ۹۱۶ شمالی و طول ۵۷° ۵۸' ۰۵۶ شرقی است و پروفیل D دارای عرض ۳۱° ۵۳' ۷۸۷ شمالی و طول ۵۷° ۵۰' شرقی بوده و راستای خط برداشت آنها به ترتیب در امتداد N60°E و N160°E می‌باشد. ذخیره احتمالی دولومیت در منطقه مذکور جمعاً بالغ بر ۱/۵ میلیون تن تخمین زده می‌شود که مقدار متوسط MgO معادل ۲۱/۵٪ می‌باشد.

در این مناطق وجود عوارض و پدیده‌های متعدد زمین‌ساختی (گسل، شکستگی، رورانستگی) و واریزه و ... موجب جابجائی، بهم ریختگی نظم چینه‌ای، گم‌شدگی و پوشیده شدن توده‌های رخنمون دولومیت شده است. بنابراین انتخاب جهت نمونه‌برداری خطی و ارزیابی ذخیره با دشواری زیاد توأم بود.

نتایج آزمایشات شیمیائی نمونه‌های یاد شده در بخش ضمیمه با نام پروفیل‌های A، B، C و D آورده شده است. با مرور اجزائی به داده‌های این آزمایشات بنظر می‌رسد که دولومیت‌های منطقه «۱۰۸» (راستای پروفیل‌های C و D) از کیفیت نسبتاً مناسب برخوردار باشند. میزان ذخیره بالا و راه دسترسی آسان به محل از ویژگیهای دیگر پتانسیل یاد شده است.

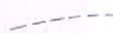

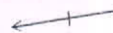

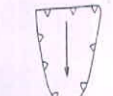

L E G E N D

P A L E O Z O I C	C A M B R I A N LOWER		M I D D L E		P E R M I A N		T R I A S S I C		J U R A S S I C		C R E T A C E O U S UP.		M E S O Z O I C		P A L O G E N E		N E O G E N E		Q U A T E R N A R Y	
															E O C E N E		M I O C E N E		P L I O C E N E	
																	Q^{al} : Active stream channel deposits.			
																	Q^3 : Low level terraces (Dasht)			
																	Q^2 : Young terraces		Q^{ld} : Colored marl with intercalation of gravels	
																	Q^1 : High level terraces			
																	P_b^c : Conglomerate with sandstone (BAKHTIARI Fm.)			
																	MP_a^{sm} : Red sandstone and marl (AGHAJARI Fm.)			
																	M_r^m : Alternation of olive green marl with grey conglomerate (PAZAK Fm.)			
																	M_m^m : Olive green, grey marl (MISHAN Fm.)			
																	M_g^{mc} : Grey, red, marl and gypsum (GACHISARAN Fm.)			
																	OM_a^l : Thick to medium bedded cream limestone (ASMARI Fm.)			
																	$E-M_{ja}^{dl}$: Thick to medium bedded limestone and grey dolomite (ASMARI-JAHRUM Fm.)			
																	E_{ja}^d : Thick to medium bedded grey dolomite (JAHRUM Fm.)			
																	E_{ja}^s : White weathering, porous, thin to medium limestone and dolomite (SHAHBAZAN Fm.)			
																	E_{ja}^c : Red Conglomerate with sandstone (KASHIKAN Fm.)			
																	I_{ja}^{ml} : Alternation of grey marl and limestone (PABDEH Fm.)			
																	KI_{ja}^{ms} : Red and grey marl, sandstone, gypsum and conglomerate (SACHUN Fm.)			
																	K_{ja}^l : Thick to medium bedded cream fossiliferous limestone (TARBUR Fm.)			
																	K_{ja}^{lc} : Thin to medium bedded limestone in lower part, conglomerate and sandstone in upper part			
																	K_{ja}^{sm} : Red sandstone, marl and conglomerate			
																	K_{ja}^g : Alternation of bluish grey marl and limestone (GURPI Fm.)			
																	K_{ja}^l : Massive brownish grey limestone (SARVAK-ILAM Fm.)			
																	K_{ja}^k : Thin, well bedded, grey orbitolina bearing limestone (KAZHIDUMI Fm.)			
																	K_{ja}^{df} : Thin to medium bedded orbitolina limestone, grey to brown algal limestone at lower part (DARIAN-FAHLYAN Fm.)			
																	K_{ja}^{d-k} : Grey to brown limestone (FAHLYAN-DARYAN-KAZHIDUMI Fm.)			
																	PJ_{ja}^d : Dark colored breccia and brecciated limestone			
																	J_{ja}^d : Massive dolomite and dolomitic limestone (SURMEH Fm.)			
																	J_{ja}^{md} : Thin to medium bedded grey, blue and green marl with dolomite (NEYRIZ Fm.)			
																	J_{ja}^{ns} : Massive dolomite with thin bedded dolomite at base (NEYRIZ & SURMEH FM.)			
																	li_{ja}^d : Thin to medium bedded grey dolomite and brecciated dolomite (KHANEHKAT Fm.)			
																	p_{ja}^d : Massive crystalline dark grey dolomite (DALAN Fm.)			
																	p_{ja}^{sm} : Alternation of white sandstone with black marl.			
																	e_{ja}^{sh} : Alternation of limestone and olive green shale (member c), Alternation of red, green shale and limestone (member B), Dark grey Crystalline dolomite with a quartz arenite bed at base (MILA Fm. Eq.)			
																	e_{ja}^s : Medium to thin bedded red sandstone and purple shale interbeds (LALUN Fm. Eq.)			
																	e_{ja}^{sh} : Well bedded red shale (ZAGUN Fm. Eq.)			
																	e_{ja}^{dsh} : Alternation of crystalline dolomite and red shale with a massive crystalline dolomite at top and base (BARUT Fm. Eq.)			
																	e_{ja}^h : Red salty marl with dispersed red sandstone, shale and Porphyry (HORMOZ COMPLEX)			

GEOLOGICAL

SYMBOLS

HYDROGRAPHIC

- Geological boundaries
- Approximate geological boundaries
- Normal fault
- Thrust fault
- Strike slip fault
- Fault when concealed
- Anticline Axis
- Overturned anticline
- Plunging anticline
- Syncline axis
- Overturned syncline
- Plunging syncline
- Land slide with its scarpment and direction of movement
- Alluvial fan

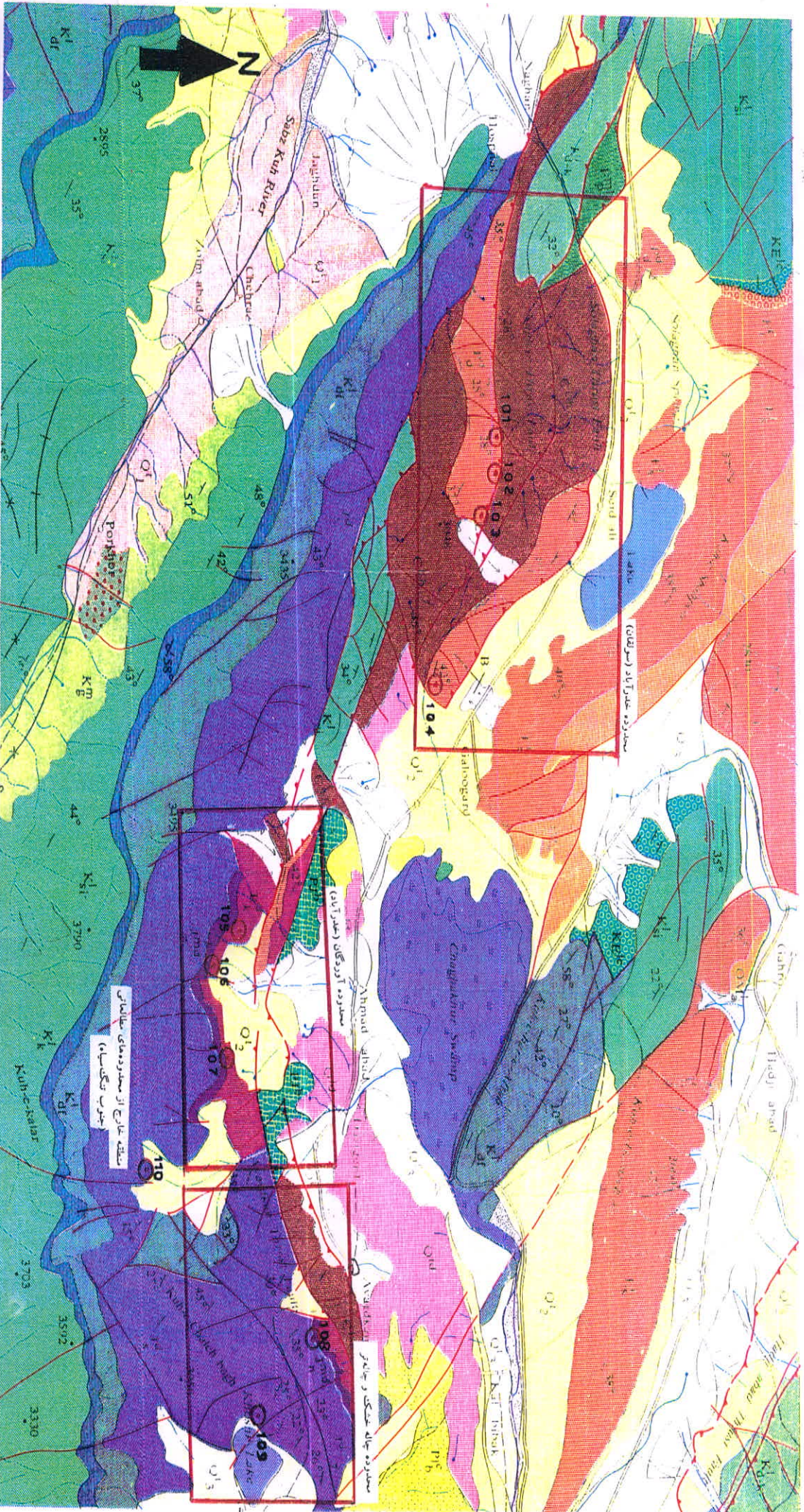
- Sulfur spring
- Spring
- River
- Stream channel
- Lake
- Swamp

OTHERS

- First class road
- Motorable track
- Village
- City
- Slag
- Tunnel
- Fossil locality

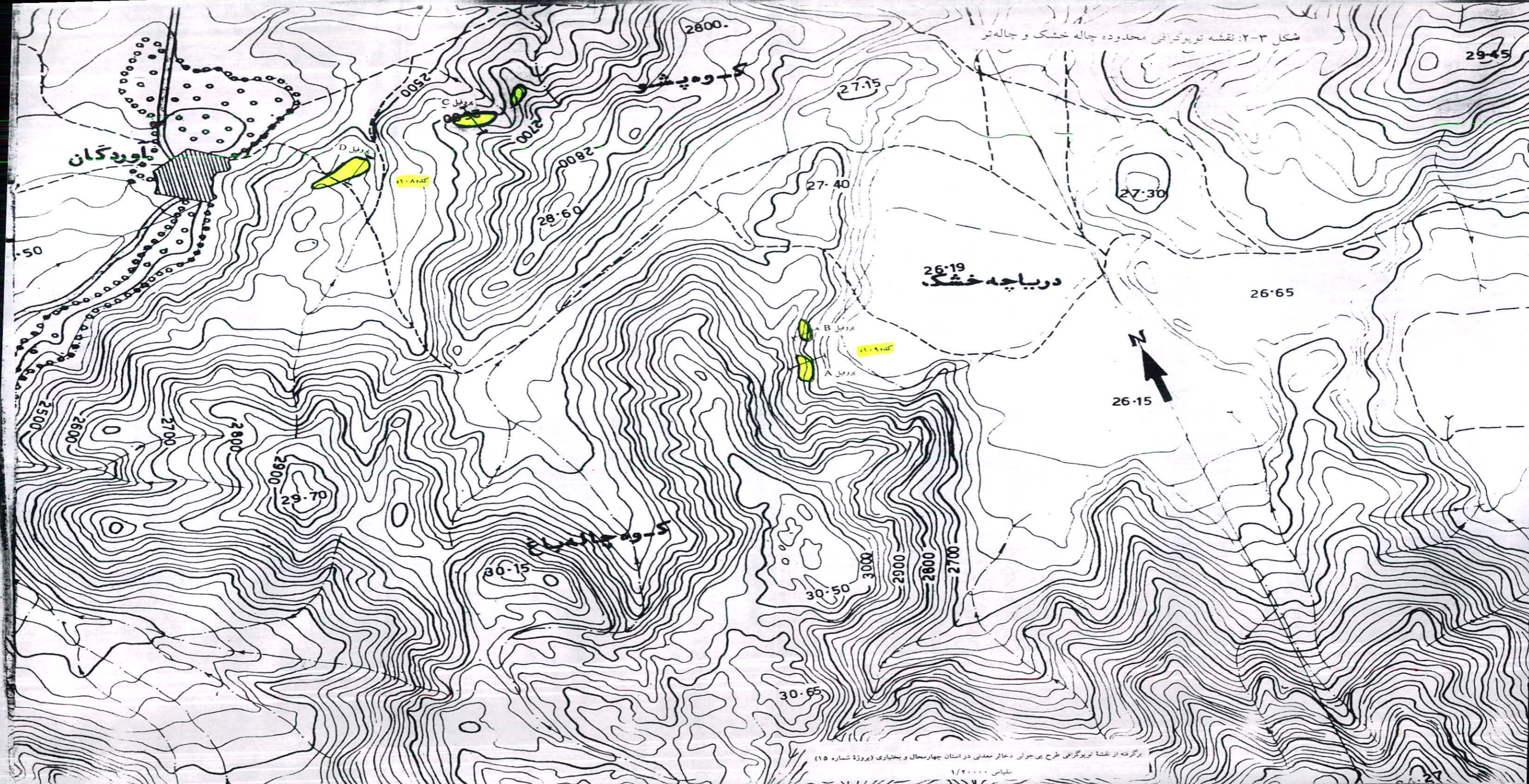
STRIKE & DIP

شکل ۱-۳: نقشه زمین شناسی مناطق مطالعاتی

برگرفته از نقشه زمین شناسی چهارگوش اول
مقیاس: ۱/۱۰۰۰۰۰

شکل ۲-۳: نقشه توپوگرافی محدوده چاله خشک و چاله تر

برگرفته از نقشه توپوگرافی طرح بی جونی داخلی معدنی در استان چهارمحال و بختیاری (پرورده شماره ۱۵)

مقیاس ۱/۲۰۰۰۰

۳-۲-۲) محدوده آوردگان (خدرآباد)

همانگونه که در مباحث قبلی ذکر شد در این محدوده سه منطقه برای نمونه برداری پیش بینی گردید. این مناطق از سمت شرق به غرب با کدهای «۱۰۷»، «۱۰۶» و «۱۰۵» در نقشه‌های توپوگرافی و زمین شناسی (اشکال ۱-۳ و ۳-۳) مشخص شده‌اند. موقعیت جغرافیائی مناطق مذکور (ابتدای خط برداشت نمونه‌ها) در منطقه شرقی محدود به عرض $31^{\circ} 52' 39''$ شمالی و طول $50^{\circ} 54' 49''$ شرقی، در منطقه مرکزی (کد ۱۰۶) دارای عرض $31^{\circ} 52' 42''$ شمالی و طول $50^{\circ} 54' 45''$ شرقی و در غربی‌ترین محل محدوده مورد بحث دارای عرض $52^{\circ} 59' 57''$ شمالی و طول $43^{\circ} 43' 53''$ شرقی می‌باشد. در راستای پروفیل‌های F، G و H که به ترتیب دارای طول ۱۵۰، ۷۰ و ۸۰ متر بوده و در برگیرنده ۱۵، ۷ و ۸ نمونه هستند نسبت به نمونه گیری از دولومیت این مناطق اقدام شد.

ذخیره تقریبی هریک از رخنمون‌ها در محدوده مورد بحث یعنی در مناطق باکد «۱۰۷» معادل ۲۵۰ هزار تن، کد «۱۰۶» برابر یکصد هزار تن و کد «۱۰۵» بالغ بر ۱۲۰ هزار تن تخمین زده می‌شود.

نتایج آزمایشات شیمیائی این نمونه‌ها تحت عناوین (F_1-F_{15}) ، (G_1-G_7) و (H_1-H_8) در بخش ضمائم گزارش آورده شده است.

این نتایج حاکی از وجود دولومیت با عیار نسبتاً مناسب در رخنمون‌ها است. اگرچه گاه‌ها رگه‌های باریکی از جنس دولومیت آهکی در آنها ثابت شده است.

در خارج از محدوده‌های مطالعاتی سه گانه منطقه‌ای باکد «۱۱۰» در نقشه‌های زمین شناسی و توپوگرافی مشخص شده است. در راستای پروفیل E بطول ۵۰ متر نسبت به برداشت ۵ نمونه معرف از پتانسیل دولومیت این محل اقدام گردید.

آنچه که در نتایج آنالیز شیمیائی بچشم می‌خورد وجود دولومیت با عیار مناسب و کیفیت بالا (اکسید منیزیم بالاتر از ۲۱ درصد) در رخنمون یاد شده می‌باشد.

موقعیت جغرافیائی این محل محدود به عرض جغرافیائی $31^{\circ} 50' 33''$ شمالی و طول

جغرافیائی ۱۹۳'۵۶°۵۰ شرقی است. میزان ذخیره دولومیت در این محل معادل ۱۵۰ هزار تن برآورد می شود که عیار متوسط اکسید منیزیم آن ۲۲/۳٪ می باشد.

۳-۲-۳) محدوده خدرآباد (سولقان)

در محدوده خدرآباد چهار منطقه تحت عناوین کد «۱۰۱»، «۱۰۲»، «۱۰۳» و «۱۰۴» جهت نمونه برداری از سنگهای دولومیتی انتخاب گردید (اشکال ۳-۱ و ۳-۴) که مشخصات پارامترهای تعیین شده بشرح جدول زیر است:

امتداد خط برداشت	ارتفاع نقطه شروع پروفیل (متر)	ذخیره تخمینی (تن)	تعداد نمونه	مختصات جغرافیائی		پارامترها کدامنطقه مطالعاتی
				عرض شمالی	طول شرقی	
N15°E	۲۷۳۰	۵۰۰۰۰۰	۷	۳۱°۵۶'۲۲۹	۵۰°۴۸'۲۳۵	«۱۰۱» (پروفیل N)
N20°E	۲۷۱۲	۷۵۰۰۰۰	۸	۳۱°۵۶'۳۵۰	۵۰°۴۸'۸۰۲	پروفیلهای M و «۱۰۲»
N20°E	۲۷۰۰		۷	۳۱°۵۶'۳۲۰	۵۰°۴۸'۸۵۰	L
N70°E	۲۶۲۰	۴۵۰۰۰۰	۱۱	۳۱°۵۶'۱۳۳	۵۰°۴۹'۳۷۱	«۱۰۳» (پروفیل K)
N30°E	۲۴۸۵	۸۷۰۰۰۰	۵	۳۱°۵۵'۱۴۸	۵۰°۵۰'۶۲۰	«۱۰۴» (پروفیل I)

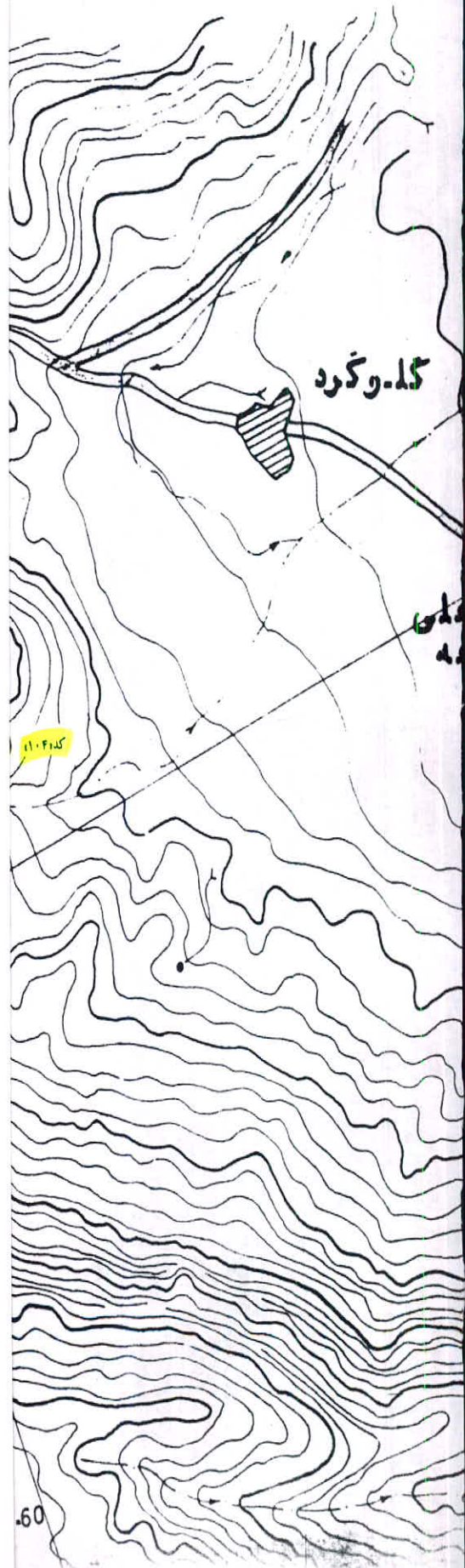
جدول ۳-۱- مشخصات پارامترهای اندازه گیری شده در محل رخنمون های دولومیتی

(محدوده خدرآباد)

لازم به ذکر است رخنمون دولومیت های مناطق ۱۰۱ تا ۱۰۳ بصورت توده ای و یا بالابه بندی نامشخص بوده و لیکن در منطقه ۱۰۴ دولومیت ها بصورت تناوبی از لایه های آهکی و دولومیتی است. نتایج حاصل از آزمایشات شیمیائی نمونه های فوق در بخش ضمائم آورده شده است. با توجه به این آنالیز بنظر می رسد منطقه ۱۰۳ از لحاظ میزان MgO دولومیت ها نسبت به سایر مناطق در این محدوده مزیت و برتری دارد.

شکل ۳-۴: نقشه توپوگراف

در پایان تأکید می‌شود که تخمین ذخیره و بررسی عیار در عمق برای کانسار مورد بحث از طریق تهیه نقشه‌های توپوگرافی و زمین‌شناسی بزرگ مقیاس (جهت تفکیک لایه‌ها)، نمونه‌برداری سیستماتیک، خنرگمانه و سایر عملیات اکتشافی امکان‌پذیر است. بعبارت دیگر محاسبه ذخیره و عیار کانی بر تجزیه و تحلیل اطلاعات حاصل از نمونه‌ها، مدل‌های هندسی (چند ضلعی، مثلث بندی، مقاطع و ...) و داده‌های حفاری متکی است. بنابراین تخمین ذخیره و تعیین عیار رخنمون‌های مناطق مطالعاتی با عنایت به فراهم نبودن برخی موارد فوق بصورت تقریبی و احتمالی محاسبه شده است.

فصل چهارم

خلاصه و نتیجه گیری

۴-۱) خلاصه و نتیجه گیری

با توجه به مطالب مندرج در فصول قبل نکات زیر را می توان عنوان کرد:

- دولومیت یک کانی کربناتی با ترکیب مضاعف کلسیم و منیزیم است که تقریباً در شرائط زمین شناسی و فیزیوگرافی تشکیل سنگهای آهکی بوجود می آید. ذکر این نکته نیز ضروری است که اگرچه خاستگاه و مدل شکل گیری دولومیت های لامینه ای و دانه ریز تا حدودی روشن شده است، اما نحوه تشکیل دولومیت های توده ای با ضخامت زیاد، گسترش وسیع و فرم بلورین، هنوز ناشناخته است. واژه دولومیت از سوی اغلب محققین مربوطه هم برای نام کانی و نیز سنگ استفاده می شود. این کانی علاوه بر کاربردهای صنعتی که شامل صنایع فولادسازی، نسوز، شیشه، سرامیک و... هستند، سنگ میزبان مناسبی برای کانسازهای سرب و روی و مخازن نفت و گاز بشمار می رود و بهمین دلیل از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

- پتانسیل های دولومیت در قالب ۱۰ منطقه، در سه محدوده چاله خشک و تر، آوردگان و خدرآباد مورد مطالعه قرار گرفته اند. این مناطق از نظر موقعیت جغرافیائی محدود به عرض جغرافیائی $31^{\circ}50'$ تا $31^{\circ}58'$ شمالی و طول جغرافیائی $45^{\circ}50'$ تا $51^{\circ}00'$ شرقی هستند که در ۴۲ کیلومتری جنوب غرب بروجن و ۸۰ کیلومتری جنوب شهرکرد واقع شده اند.

- محدوده های مطالعاتی دارای آب و هوای کوهستانی با زمستان سرد و سخت و تابستانی معتدل و نیمه خشک می باشند. میزان نزولات جوی متوسط سالانه ۷۴۵ میلیمتر و اغلب بصورت برف است.

- گستره مورد بحث از نظر موقعیت زمین شناسی و واحدهای ساختمانی، بخشی از زون ساختاری زاگرس (زاگرس مرتفع یا رورانده) است. سازندهای متعددی با جنس مختلف از دوران اول تا چهارم زمین شناسی در مناطق مذکور وجود دارند. رخنمون های دولومیت سازنده برخی از واحدهای تشکیلاتی مانند میلا، دالان، خانه کت، نیریز و سورمه هستند.

- این مناطق از نظر زمین ساختی، ناحیه ای پرتکاپو و بسیار تکتونیزه است. بلحاظ اینکه مناطق مورد نظر در محل گذر گسل بزرگ زاگرس و همچنین در مجاورت گسل های محلی اردل و چرو

قرار گرفته، حرکات و فعالیت‌های ادوار گذشته مرتبط با این گسل‌ها انواع عوارض زمین‌ساختی (چین‌خوردگی، رورانندی، زمین‌لغزش، خردشدگی و ...) را سبب گشته و یا تشدید نموده است. در مرحله پی‌جویی گستره چغاقور یازده منطقه در سه محدوده مورد مطالعه شناسائی گردید که مشخصات کلی آنها در گزارش آورده شده است.

در مرحله نمونه‌برداری ده منطقه از پتانسیل‌های مورد نظر انتخاب و از آنها جمعاً یکصد نمونه معرف برداشت گردید. نمونه‌ها به روش XRF برای تعیین درصد اکسیدهای عناصری چون آلومینیم، سیلیسیم، آهن، منیزیم، کلسیم و غیره مورد تجزیه شیمیائی قرار گرفتند. نتایج حاصل از این آزمایشات در ضمایم گزارش منعکس است.

هدف اصلی در اجرای این پروژه بررسی، اکتشاف و ارزیابی منابع دولومیت در چهارچوب شرح خدمات مربوطه است که در آن حفرگمانه و سایر عملیات اکتشافی لازم، برای آگاهی بیشتر از ساختار زمین‌شناسی عمقی، شکل و نحوه قرارگیری ماده معدنی و محاسبه ذخیره و عبار پیش‌بینی نشده است. بنابراین محاسبه ذخیره احتمالی با استفاده از شواهد سطحی زمین‌شناسی انجام شده و تعیین عبارکانه محدود به نمونه‌برداری خطی (هرمنطقه یک پروفیل) از رخنمون‌ها و انجام آزمایش شیمیائی آنها با یک شیوه خاص صورت پذیرفته است. با این اوصاف برآورد ذخیره حتی ذخیره احتمالی و تعیین عبار عاری از اشکال نخواهد بود.

با توجه به مراتب فوق بنظر می‌رسد میزان ذخیره‌کانه مورد بحث در اکثر نقاط در حد مطلوب و مناسب باشد. ولی با در نظر گرفتن فاکتورهای دیگری مانند شواهد زمین‌شناسی، شرائط توپوگرافی، راههای دسترسی، سهولت تأمین امکاناتی از جمله آب، برق، سوخت و ... و همچنین عبار، بنظر می‌رسد پنج منطقه از میان مناطق ده‌گانه دارای قابلیت مناسبتری باشند.

این مناطق شامل یک منطقه از محدوده چاله خشک و چاله‌تر، دو منطقه از محدوده آوردگان، یک منطقه مربوط به محدوده خدرآباد و یک منطقه خارج از محدوده مطالعاتی (جنوب‌تنگه سیاه) هستند که بایستی جهت امکان استخراج و بهره‌برداری از آنها مطالعات بیشتری صورت پذیرد.

مناطق انتخابی در نقشه‌های توپوگرافی و زمین‌شناسی موجود با کدهای «۱۰۸»، «۱۰۷»، «۱۰۶»، «۱۰۳» و «۱۱۰» مشخص شده‌اند که می‌توان پتانسیل‌های یاد شده را برای مطالعات بیشتر در جهت استخراج و بهره‌برداری از آن با ترتیب کدهای یاد شده اولویت‌بندی کرد. عیار متوسط اکسید منیزیم در گزیننه‌های فوق‌الذکر بین ۱۹-۲۳ درصد بوده و میزان اکسیدهای مزاحم و مضر (SiO_2 , Al_2O_3 و Fe_2O_3 ...) نیز جهت مصارف صنایع مرتبط بویژه صنایع فولاد و ذوب فلزات در حد مجاز است.

بعنوان مثال نورم (Norm) قابل قبول ترکیبات در حد استاندارد برای مصارف شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان عبارت است از:

$\text{CaO/MgO} = 1/75$	$\text{R}_2\text{O}_3 < 2/5$	$\text{MgO} > 19\%$
$\text{CaO} < 33\%$	$\text{L.O.I} < 47\%$	

بطور کلی کلیه نتایج نمونه‌های منعکس شده (پروفیل‌های پنج منطقه انتخابی) می‌توانند در صنایع آجرنسوز، ذوب فلزات، شیشه، سرامیک دولومیتی مصرف شوند که برای حصول اطمینان بیشتر نیاز به انجام آزمایشات ویژه می‌باشد.

۴-۲) شیوه استخراج و بهره‌برداری

با در نظر گرفتن وضعیت زمین‌شناسی و توپوگرافی و با عنایت به شکل توده معدنی و نحوه قرارگیری آن بطور کلی می‌توان موارد زیر را تحت عناوین «مزایا و قابلیت‌ها» و «تنگناها و محدودیت‌ها» در مورد استخراج ماده معدنی عنوان کرد.

الف) مزایا و قابلیت‌ها

- جاده دسترسی

تمامی توده‌های انتخابی در فاصله نسبتاً کمی از جاده آسفالت‌ه قرار دارند که با جاده‌های خاکی موجود می‌توان تا نزدیک رخنمون‌ها دسترسی پیدا کرد. برای راه‌گشایی، عملیات محدود جهت

احداث جاده تاکنار رخنمون‌ها با خاکبرداری و خاکریزی امکان‌پذیر است و بندرت نیاز به انفجار و ایجاد جاده در نواحی دارای برونزد سنگی می‌باشد.

- ذخیره و عیار

چنانچه قبلاً اشاره شد با توجه به مطالعات مقدماتی که از رخنمون‌ها صورت گرفته میزان ذخیره و عیار از قابلیت نسبتاً مطلوبی برخوردار می‌باشد.

- امکانات آب، برق و سایر موارد مورد نیاز

پتانسیل‌های این ماده معدنی از راه‌های اصلی فاصله چندانی ندارند بنابراین فراهم کردن امکانات یاد شده بسهولت انجام‌پذیر خواهد بود.

- بازار مصرف

با توجه به توسعه و گسترش روزافزون صنایع فولاد و دیگر کارخانه‌های تولید فرآورده‌های نسوز، سرامیک، شیشه در استان‌های همجوار چهارمحال و بختیاری، اکتشاف و بهره‌برداری از این ماده در این استان می‌تواند از اهمیت خوبی برخوردار باشد.

- تأمین نیاز مواد اولیه صنایع مرتبط

اکتشاف و استخراج این ماده معدنی بمنظور تأمین بخشی از مواد اولیه مورد نیاز صنایع مرتبط در استان‌های اصفهان، فارس و خوزستان قابل توجه می‌باشد.

- اشتغال‌زائی و بکارگیری نیروهای جوان

رشد روزافزون جمعیت، جوان بودن نیروی کار در منطقه، نبود صنایع اشتغال‌زا، حیاتی بودن امر کارآفرینی و ... عواملی هستند که اکتشاف تفصیلی این ماده معدنی را ضروری می‌نمایند.

ب) تنگناها و محدودیت‌ها

- شرایط آب و هوایی و اقلیم منطقه

همانگونه که در مبحث آب و هوا اشاره گردید تمامی پتانسیل‌های معدنی در غرب و جنوب غرب و جنوب دریاچه سد جفاخور و دامنه شمالی رشته کوه‌های کلار و چرو قرار گرفته‌اند.

متوسط بارندگی سالیانه در این مناطق ۷۴۵ میلیمتر بوده که اغلب بصورت برف در اواخر فصل پائیز و فصل زمستان می بارد. فصل مساعد جهت انجام عملیات استخراج و بهره برداری از اواسط بهار تا اواسط پائیز، در مجموع حدود ۶ ماه (حداکثر ۷ ماه) می باشد و در سایر ایام سال بهره برداری با دشواری توأم خواهد بود. ذکر این نکته ضروری است که اغلب توده های معدنی در یال شمالی ارتفاعات (نثار) قرار داشته و همین مسئله دیر ذوب شدن برف ها و یخ زدگی زیاد زمین را در پی دارد که خود عامل بازدارنده ای در انجام عملیات اکتشاف، استخراج و بهره برداری می باشد.

- مسائل اجتماعی - انسانی

ساکنین منطقه عموماً از عشایر ایل بختیاری هستند که برخی از آنان کوچرو بوده و در فصول مساعد سال (فصل گرم) در منطقه مستقر شده و به امور دامداری می پردازند. این افراد از اداره کل منابع طبیعی پروانه چرای دام اخذ نموده اند و از اراضی دارای پتانسیل معدنی بعنوان مرتع بهره برداری می کنند. گروه دیگر نیز خانواده هایی از ایل بختیاری هستند که در سالهای گذشته اقدام به احداث منزل مسکونی در نزدیکی این مناطق کرده و در روستاهای این ناحیه سکنی گزیده اند این افراد نیز علاوه بر دامداری به کشاورزی نیز اشتغال دارند.

بهرتقدیر چنانچه قصد انجام عملیات معدنی در منطقه باشد ضروری است که ضمن هماهنگی مجوزهای لازم از مراکز زیرکسب شود:

۱- اداره کل منابع طبیعی: بدلائل، کسب مجوز بهره برداری از منابع ملی و جلب رضایت دامداران و ساکنین محلی

۲- وزارت نیرو: بدلیل فرارگیری اغلب توده های معدنی در حوضه آبریز سدهای چغاخور و ناغان و رعایت حریم خط انتقال نیرو (برق فشار قوی)

۳- محیط زیست: بلحاظ وجود گونه های مختلف جانوری و گیاهی در منطقه مطالعاتی

- عوامل طبیعی

زلزله خیز بودن منطقه، زمین لغزش و حرکت زمین از جمله مواردی هستند که بایستی مدنظر

قرار گیرد و تمهیدات لازم پیش‌بینی شود.

لازم به یادآوری است که درخصوص ارائه شیوه استخراج نیاز به پارامترهای مختلفی می‌باشد که از آنجمله میزان دقیق ذخیره، عیار، شکل ماده معدنی، نحوه قرارگیری ماده معدنی، نوع سنگها و سازندهای درونگیر و ... را می‌توان برشمرد.

عملیات اکتشافی انجام گرفته بصورت مقدماتی بوده و با استناد به آنها نمی‌توان کمیت و کیفیت موارد فوق را استخراج نمود. بهرحال آنچه که می‌توان اظهار داشت صرفاً پیشنهاداتی است که با تکیه بر شواهد سطحی و یافته‌های سرزمینی ارائه می‌شود و بیان این شیوه‌ها و متدها نیاز به بررسی‌های دقیق و بیشتر دارد. ولی با اینحال شرایط توپوگرافی و نحوه و شکل قرارگیری توده معدنی بصورتی است که استخراج بایستی بصورت روباز صورت پذیرد.

با توجه به کاربرد دولومیت بنظر می‌رسد که چنانچه قصد بر بهره‌برداری صنعتی از ماده معدنی باشد می‌توان با شیوه‌های متداول انفجاری نسبت به استخراج ماده معدنی اقدام نمود. از نظر مکانیک سنگ و پایداری شیبها نیاز به بررسی بیشتری می‌باشد و لیکن ضمن تأکید بر ضرورت انجام این سری مطالعات و پی‌جوییها بنظر می‌رسد که این عامل بسیار محدود کننده نباشد ولیکن در مطالعات تکمیلی بایستی امکان‌التوجه وقوع زمین‌لرزه و زمین‌لغزه را نیز از نظر دور نداشت. حداقل ماشین‌آلات مورد نیاز عبارتند از یکدستگاه بلدوزر، لودر، گریدر، کمپرسور، دستگاههای حفاری، پمپ آب، تانک‌های حمل آب و سوخت، یکدستگاه وسیله نقلیه صحرائی، موتور برق، یکدستگاه وانت، یکدستگاه تراکتور، کامیونهای حمل ماده معدنی

یک باب ساختمان جهت استقرار پرسنل و مواد و وسایل و ماشین‌آلات یکباب ساختمان اداری جاده دسترسی که برای هرکدام از توده‌های معدنی جداگانه مورد استفاده قرار می‌گیرد

پارکینگ و تعمیرگاه ماشین‌آلات

آب، برق و سایر امکانات مورد نیاز

سوختهای مورد نیاز عبارتند از گازوئیل، بنزین، نفت، گاز مایع، روغن ماشین

فصل پنجم

منابع و مأخذ

منابع و مأخذ

- جمشیدی، خ و همکاران (۱۹۹۶). نقشه زمین شناسی چهارگوش اردل شیت شماره ۶۱۵۳ به مقیاس ۱/۱۰۰۰۰۰، سازمان زمین شناسی کشور
- خسرو تهرانی، خ (۱۳۶۷). چینه شناسی ایران و مقاطع تپ تشکیلات، انتشارات دانشگاه تهران
- درویش زاده، ع (۱۳۷۰) زمین شناسی ایران انتشارات نشر دانش امروز
- دهقان پور، م (۱۳۷۵) بررسی تأثیر افزودن کرومیت بر دولومیت، رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده عمران
- شرکت مهندسی پراکو (۱۳۷۳)، بررسی ذخایر معدنی استان چهارمحال و بختیاری، اداره کل معادن و فلزات استان چهارمحال و بختیاری
- فاسمی، ع (۱۳۷۴)، بررسی زمین شناسی، آنالیز رخساره و ژئوشیمیائی کانسارهای جنوب ایران کوه، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس
- کریمیان، آ (۱۳۷۵) تولید نسوزهای دولومیتی پیوند مستقیم، رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده عمران
- مدنی، ح (۱۳۶۶) اصول پی جوئی، اکتشاف و ارزیابی ذخایر معدنی، انتشارات ایران ارشاد.
- گروه مطالعاتی هامون، طرح جامع توسعه چهارمحال و بختیاری، زمین و خاک (جلد دوم).

فصل ششم

ضمانت

OXIDES	A.1	A.2	A.3	A.4	A.5
SiO ₂	0.160	0.156	0.330	0.139	0.092
Al ₂ O ₃	0.039	0.035	0.068	0.034	0.024
Fe ₂ O ₃	0.000	0.000	0.008	0.000	0.000
CaO	41.559	41.965	33.408	35.207	40.229
MgO	11.698	11.361	18.465	16.956	11.798
K ₂ O	0.022	0.012	0.043	0.008	0.000
P ₂ O ₅	0.022	0.020	0.027	0.020	0.020
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.060	0.051	0.017	0.014	0.028

OXIDES	B-1	B-2
SiO ₂	0.248	0.137
Al ₂ O ₃	0.054	0.035
Fe ₂ O ₃	0.000	0.000
CaO	33.651	36.198
MgO	18.588	16.511
K ₂ O	0.019	0.002
P ₂ O ₅	0.027	0.025
Cu	0.000	0.000
Sr	0.052	0.011

OXIDES	C-1	C-2	C-3	C-4	C-5
SiO ₂	0.340	2.226	0.398	0.998	0.477
Al ₂ O ₃	0.143	0.113	0.132	0.083	0.079
Fe ₂ O ₃	0.220	0.137	0.182	0.157	0.097
CaO	29.232	29.695	30.090	27.895	28.508
MgO	21.990	21.945	21.420	23.185	22.800
K ₂ O	0.151	0.081	0.081	0.028	0.019
P ₂ O ₅	0.059	0.045	0.059	0.036	0.036
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.052	0.041	0.055	0.017	0.026

OXIDES	C-10	C-6	C-7	C-8	C-9
SiO ₂	0.347	2.226	0.308	0.737	0.477
Al ₂ O ₃	0.132	0.094	0.140	0.283	0.177
Fe ₂ O ₃	0.274	0.000	0.480	0.365	0.197
CaO	29.218	28.440	31.164	30.856	30.989
MgO	22.210	22.000	20.500	20.500	20.900
K ₂ O	0.000	0.077	0.096	0.084	0.045
P ₂ O ₅	0.100	0.045	0.090	0.068	0.045
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.032	0.061	0.100	0.096	0.062

<i>OXIDES</i>	<i>D-1</i>	<i>D-2</i>	<i>D-3</i>	<i>D-4</i>	<i>D-5</i>
SiO ₂	1.970	0.220	0.360	0.460	0.330
Al ₂ O ₃	0.479	0.102	0.162	0.188	0.143
Fe ₂ O ₃	0.820	0.265	0.265	0.185	0.254
CaO	32.226	31.220	31.080	29.820	31.242
MgO	19.680	20.480	20.150	21.870	20.300
K ₂ O	0.780	0.084	0.168	0.115	0.122
P ₂ O ₅	0.091	0.128	0.100	0.770	0.068
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.019	0.040	0.028	0.064	0.039

OXIDES	D-10	D-6	D-7	D-8	D-9
SiO ₂	0.471	0.413	0.462	0.801	0.120
Al ₂ O ₃	0.226	0.192	0.188	0.287	0.056
Fe ₂ O ₃	0.542	0.171	0.260	0.468	0.002
CaO	30.058	30.226	31.137	29.970	29.630
MgO	21.460	21.580	20.430	21.570	21.640
K ₂ O	0.024	0.069	0.033	0.002	0.062
P ₂ O ₅	0.090	0.092	0.068	0.137	0.155
Cu	0.008	0.000	0.001	0.065	0.000
Sr	0.100	0.086	0.065	0.080	0.045

OXIDES	E-1	E-2	E-3	E-4	E-5
SiO ₂	.440	0.291	0.180	0.170	0.120
Al ₂ O ₃	0.151	0.120	0.086	0.096	0.076
Fe ₂ O ₃	0.634	0.000	0.000	0.000	0.000
CaO	29.148	28.203	30.353	29.420	28.263
MgO	22.010	23.040	21.375	21.890	23.130
K ₂ O	0.130	0.053	0.021	0.012	0.004
P ₂ O ₅	0.041	0.032	0.032	0.027	0.027
Cu	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.012	0.002	0.019	0.028	0.017

OXIDES	F-1	F-2	F-3	F-5	F-6
SiO ₂	0.218	0.244	0.216	0.152	0.216
Al ₂ O ₃	0.058	0.062	0.054	0.399	0.052
Fe ₂ O ₃	0.045	0.051	0.030	0.034	0.048
CaO	27.729	28.442	28.421	31.663	31.467
MgO	23.630	23.238	22.721	20.303	19.971
K ₂ O	0.066	0.075	0.056	0.033	0.055
P ₂ O ₅	0.041	0.027	0.018	0.018	0.018
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.022	0.018	0.024	0.047	0.058

OXIDES	F-15	F-6	F-7	F-8	F-9
SiO ₂	0.218	0.222	0.342	0.447	0.619
Al ₂ O ₃	0.098	0.1032	0.136	0.181	0.230
Fe ₂ O ₃	0.222	0.205	0.345	0.388	0.300
CaO	30.749	29.104	32.230	33.020	33.740
MgO	21.010	22.420	16.690	18.490	18.168
K ₂ O	0.043	0.057	0.098	0.260	0.188
P ₂ O ₅	0.059	0.054	0.090	0.137	0.123
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.064	0.042	0.158	0.146	0.152

OXIDES	F-10	F-11	F-12	F-13	F-14
SiO ₂	0.471	0.413	0.462	0.801	0.120
Al ₂ O ₃	0.105	0.086	0.117	0.158	0.136
Fe ₂ O ₃	0.168	0.085	0.217	0.282	0.357
CaO	34.011	39.816	30.119	31.010	29.520
MgO	18.020	13.010	21.800	20.850	21.820
K ₂ O	0.060	0.069	0.079	0.127	0.084
P ₂ O ₅	0.082	0.064	0.054	0.082	0.087
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.097	0.072	0.055	0.068	0.089

OXIDES	G-1	G-2	G-3	G-4	G-5
SiO ₂	0.195	0.214	0.360	0.585	0.212
Al ₂ O ₃	0.039	0.043	0.062	0.102	0.045
Fe ₂ O ₃	0.081	0.032	0.058	0.057	0.030
CaO	27.627	36.320	28.575	27.829	28.802
MgO	23.398	16.236	22.428	23.006	22.893
K ₂ O	0.012	0.038	0.051	0.075	0.047
P ₂ O ₅	0.016	0.020	0.050	0.018	0.018
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.006	0.053	0.020	0.022	0.025

OXIDES	G-6	G-7
SiO ₂	0.375	0.152
Al ₂ O ₃	0.079	0.035
Fe ₂ O ₃	0.105	0.000
CaO	32.076	28.558
MgO	19.666	22.995
K ₂ O	0.144	0.100
P ₂ O ₅	0.020	0.018
Cu	0.000	0.000
Sr	0.025	0.035

OXIDES	M-1	M-2	M-3	M-4	M-5
SiO ₂	0.150	0.081	0.107	0.199	0.135
Al ₂ O ₃	0.039	0.024	0.030	0.045	0.034
Fe ₂ O ₃	0.005	0.000	0.000	0.098	0.014
CaO	28.149	31.504	28.342	28.366	30.074
MgO	23.416	20.323	22.911	23.333	21.683
K ₂ O	0.026	0.000	0.002	0.034	0.009
P ₂ O ₅	0.016	0.022	0.020	0.018	0.027
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.012	0.012	0.018	0.025	0.030

OXIDES	H-6	H-7	H-8
SiO ₂	0.117	0.124	0.186
Al ₂ O ₃	0.030	0.034	0.045
Fe ₂ O ₃	0.014	0.064	0.025
CaO	29.505	29.180	36.500
MgO	22.211	22.045	16.120
K ₂ O	0.003	0.004	0.043
P ₂ O ₅	0.003	0.004	0.043
Cu	0.000	0.000	0.000
Sr	0.013	0.029	0.076

OXIDES	I-1	I-2	I-3	I-4	I-5
SiO ₂	1.002	1.609	0.760	1.114	1.060
Al ₂ O ₃	0.279	0.487	0.196	0.226	0.313
Fe ₂ O ₃	0.614	1.060	0.745	0.665	0.762
CaO	39.037	50.310	31.416	34.230	32.131
MgO	13.440	6.650	19.520	16.970	18.756
K ₂ O	0.807	1.658	0.556	0.568	0.901
P ₂ O ₅	0.0360	0.090	0.032	0.032	0.041
Cu	0.000	0.003	0.000	0.000	0.000
Sr	0.054	0.075	0.052	0.035	0.113

OXIDES	K-1	K-2	K-3	K-4	K-5
SiO ₂	0.582	0.360	0.467	0.289	0.529
Al ₂ O ₃	0.264	0.158	0.170	0.128	0.933
Fe ₂ O ₃	0.177	0.111	0.102	0.108	0.100
CaO	30.590	28.910	36.380	29.450	34.370
MgO	21.101	22.543	15.430	22.200	17.136
K ₂ O	0.395	0.175	0.238	0.144	0.306
P ₂ O ₅	0.064	0.077	0.090	0.105	0.045
Cu	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.038	0.017	0.029	0.024	0.025

OXIDES   K-7

SiO ₂	0.340
Al ₂ O ₃	0.600
Fe ₂ O ₃	0.000
CaO	35.261
MgO	16.990
K ₂ O	0.086
P ₂ O ₅	0.054
Cu	0.000
Sr	0.021

OXIDES	K-10	K-11	K-6	K-8	K-9
SiO ₂	1.487	2.837	0.353	1.245	3.679
Al ₂ O ₃	0.264	0.158	0.139	0.256	0.442
Fe ₂ O ₃	0.302	0.171	0.005	0.182	0.382
CaO	35.716	41.007	31.308	33.540	33.470
MgO	15.690	10.780	20.040	17.640	16.585
K ₂ O	0.462	0.267	0.139	0.392	0.932
P ₂ O ₅	0.064	0.054	0.068	0.050	0.050
Cu	0.000	0.003	0.000	0.000	0.000
Sr	0.072	0.046	0.038	0.026	0.053

OXIDES	L-1	L-2	L-3	L-4	L-5
SiO ₂	0.615	0.698	0.544	0.557	0.355
Al ₂ O ₃	0.086	0.109	0.081	0.111	0.077
Fe ₂ O ₃	0.000	0.027	0.011	0.051	0.011
CaO	50.093	45.963	50.961	46.964	37.612
MgO	3.813	7.809	3.493	6.711	14.738
K ₂ O	0.179	0.179	0.165	0.207	0.100
P ₂ O ₅	0.009	0.009	0.013	0.013	0.025
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.167	0.146	0.128	0.063	0.017

<u>OXIDES</u>	<u>L-6</u>	<u>L-7</u>
SiO ₂	0.407	0.874
Al ₂ O ₃	0.079	0.137
Fe ₂ O ₃	0.010	0.032
CaO	38.351	30.895
MgO	14.660	20.976
K ₂ O	0.108	0.150
P ₂ O ₅	0.029	0.018
Cu	0.000	0.000
Sr	0.042	0.017

OXIDES	M-1	M-2	M-3	M-4	M-5
SiO ₂	0.818	0.036	0.180	0.100	0.171
Al ₂ O ₃	0.103	0.081	0.041	0.026	0.034
Fe ₂ O ₃	0.037	0.008	0.000	0.000	0.000
CaO	49.791	32.092	30.319	35.329	37.486
MgO	4.650	19.811	21.650	17.046	15.206
K ₂ O	0.013	0.095	0.021	0.000	0.015
P ₂ O ₅	0.027	0.043	0.022	0.032	0.022
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.107	0.020	0.025	0.000	0.027

OXIDES	M-6	M-7	M-8
SiO ₂	0.145	0.167	0.261
Al ₂ O ₃	0.037	0.037	0.041
Fe ₂ O ₃	0.000	0.000	0.000
CaO	32.390	42.670	38.634
MgO	19.461	10.935	13.640
K ₂ O	0.015	0.021	0.033
P ₂ O ₅	0.022	0.020	0.057
Cu	0.000	0.000	0.000
Sr	0.026	0.046	0.062

OXIDES	N-1	N-2	N-3	N-5	N-6
SiO ₂	0.177	0.130	0.310	0.477	0.685
Al ₂ O ₃	0.045	0.034	0.069	0.062	0.092
Fe ₂ O ₃	0.000	0.000	0.020	0.000	0.020
CaO	43.600	44.360	35.259	37.830	50.751
MgO	10.221	9.725	17.303	14.155	3.778
K ₂ O	0.054	0.019	0.081	0.086	0.226
P ₂ O ₅	0.011	0.009	0.020	0.045	0.022
Cu	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
Sr	0.049	0.052	0.021	0.039	0.010

<u>OXIDES</u>	<u>N-7</u>	<u>N-4</u>
SiO ₂	0.516	0.216
Al ₂ O ₃	0.068	0.043
Fe ₂ O ₃	0.000	0.000
CaO	41.455	36.927
MgO	11.371	15.743
K ₂ O	0.145	0.021
P ₂ O ₅	0.025	0.043
Cu	0.000	0.000
Sr	0.072	0.030